Florentin Smarandache **Gheorghe Niculescu**

TOLBA CU METAFORE

- GRAFOSTIHURI -

Editura SITECH

2011

Florentin Smarandache Gheorghe Niculescu

TOLBA CU METAFORE

~ GRAFOSTIHURI ~

Florentin Smarandache Gheorghe Niculescu

TOLBA CU METAFORE

~ GRAFOSTIHURI ~

Editura SITECH
Craiova, 2011

© 2011 Autorii
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate autorilor. Orice reproducere integrală sau parțială, prin orice procedeu, a unor pagini din această lucrare, efectuate fără autorizația autorilor este ilicită şi constituie o contrafacere. Sunt acceptate reproduceri strict rezervate utilizării sau citării justificate de interes ştiinţific, cu specificarea respectivei citări.

© 2011 Editura Sitech Craiova
All rights reserved. This book is protected by copyright. No part of this book may be reproduced in any form or by any means, including photocopying or utilised any information storage and retrieval system without written permision from the copyright owner.

Editura SITECH din Craiova este acreditată de C.N.C.S.I.S. din cadrul Ministerului Educației şi Cercetării pentru editare de carte ştiinţifică.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
SMARANDACHE, FLORENTIN
Tolba cu metafore / Florentin Smarandache, Gheorghe Niculescu - Craiova : Sitech, 2011
Bibliogr.
ISBN 978-606-11-1948-6
I. Niculescu, Gheorghe

Editura SITECH Craiova, România
Aleea Teatrului, nr. 2, Bloc T1, parter
Tel/fax: 0251/414003
E-mail: sitech@rdslink.ro

Copertă şi grafică: Alexandra Cacovean

Tehnoredactare: Claudia Cacovean

Corectură: Gheorghe Niculescu

Culegere text: Elisabeta Kocsik

ISBN 978-606-11-1948-6

Dragă cititorule, noi, autorii, am adunat din noianul de timp expresii şi sintagme auzite în anumite împrejurări şi diverse locuri, expresii pe care le-am ambalat în petale de metafore plasticizante, parfumate cu balsam poetic, pe care ţi le oferim pe tavă de carte, spre a te delecta în clipele de răgaz benefic.

Am prelucrat, în laboratorul nostru mental, sute de sintagme şi cuvinte, dându-le aspect de micropoeme, şi fiindcă acestea trebuiau să poarte un nume, am născocit cuvântul GRAFOSTIHURI (căutând termenul în Google, astăzi 14 octombrie 2011, acesta nu exista).

„Grafie" vine din franţuzescul GRAPHIE şi înseamnă desen, formă, iar „stih" din slavonul STIHŬ, care înseamnă vers, verset din psalmi. Fiecare pagină conţine în mijloc o imagine înconjurată de metafore. Am folosit o astfel de noţiune fiindcă aceste creaţii ale noastre sunt însoţite de desenele Alexandrei, o fetiţă de 13 ani, care există frumos şi creează plăcut şi despre care n-aţi auzit dar o să mai auziţi.

Dacă măcar o parte din aceste GRAFOSTIHURI o să vă atragă atenţia, fie şi pentru câteva clipe, înseamnă că munca noastră n-a fost în zadar. Aşadar, lecturare şi vizionare plăcută!

Autorii

➢ *Iubirea infinită a fost lovită de efemeriditate.*

- *Vrea, nu vrea, Grigore nu are glagore, dar bea agheasmă.*
- *Sunt conştient de necesitatea cunoaşterii inconştientului.*
- *Eticheta etichetează conținutul în mod inechitabil.*
- *Fondatorul psihanalizei a analizat fondul psihic al analizatului.*
- *Sunt conştient că subconştientul îmi influențează conştiința în mod fluent.*

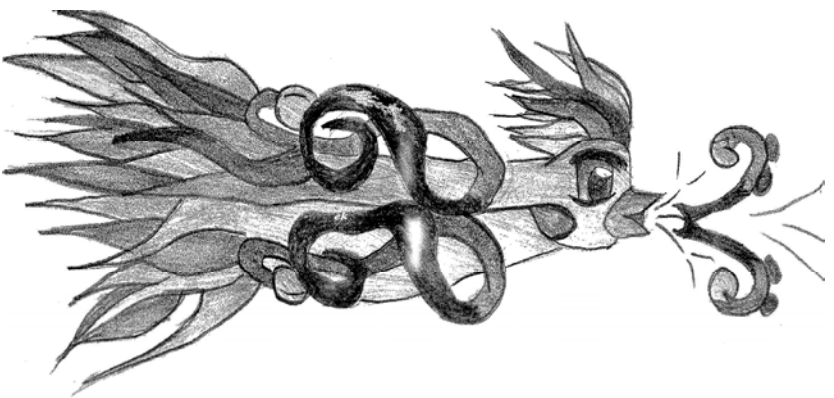

- *Păsările se semnează pe cer, cu litere de zbor cântat.*
- *Paricid este acela care şi-a ucis părinții cu parul.*
- *M-am risipit în mici poeme, ca o pasăre mută, în căutarea cuibului sterp.*
- *Perfectul natural are imperfecțiuni artificiale.*
- *Realitățile amare îmi biruie visele dulci.*
- *Femeile îşi mută primăverile în toamne enigmatice.*

- *Oricât de lungă-i noaptea, sfârşit îşi va găsi.*
- *Chip de cireş în floare şi glas de primăvară.*
- *Ca să ocup un scaun, la mese-am renunțat.*
- *Din surse mute eu primit-am informații țipătoare.*
- *Învață şi din cartea ce de duşmani e scrisă.*
- *Doar un actor pe scenă şi mii de spectatori.*
- *Toți au văzut artistul; el nu vedea, fiind orb.*

- *Cocoşii trâmbițează din goarna dimineții, faptul că sunt nişte găinari.*
- *Un chior, dezechilibru aduse între orbi.*
- *Cu bucurii amare, adesea se-ndulcea.*
- *Degeaba ai valoare, relații dacă n-ai.*
- *Cu cifre-n loc de nume noi fost-am botezați.*
- *Având nume de cifră, nu am diminutiv.*
- *Cu ochi de vultur, vulpea, se uită la un pui.*

- *Văd mâna mea cea dreaptă, lovita-n brațul stâng.*
- *Şeful abia acuma ucenicia-şi face.*
- *Mâncat de gânduri negre, se perpelea un alb.*
- *Genii falsificate se vând la secanhand.*
- *Mulți prieteni şi duşmani, sihastrul îşi făcea.*

- *Semințele cad în extazul fructului oprit.*
- *Trăim din nou aceleaşi zile vechi de când lumea.*
- *Bine-nțeles că Bulă nimic n-a înțeles.*
- *Dezordinea din noapte-i la ordinea de zi.*
- *Urâtă foc e apa ce arde-aşa frumos.*

- *Scârbit de-atâtea glorii, aleargă spre eşec.*
- *Ceasurile de aur, ruginite de timp, ne arată întârzieri lumeşti irefutabile.*
- *Stele golaşe fac plajă pe zenituri ancestrale.*
- *Mareea sufletului produce uneori valuri devastatoare.*

- *Priveşte afară şi-ți scaldă interiorul ochilor cu frumos.*
- *Pământul înoată în eter, fără colac de salvare.*
- *Se-ndoapă cu mâncări sofisticate cei parveniți, ce alte griji nu au.*

- *Lacul, acea insulă de apă, cu vis de mare, a secat înghiţit de uscatul însetat de răzbunare secetoasă.*
- *Nu tot scrisul are dezideratul de a fi citit, dar vrea să dăinuiască.*
- *Cărţile ne aduc străinătatea sub ochi, fără a ne înstrăina.*
- *I s-a pus capăt respiraţiei fără de capăt.*

- *Avea suflet de statuie şi minte de soclu.*
- *Bătrânii se revoltă împotriva tinereţii moarte.*
- *Nămolul lăptos, nu-i bun de nici o brânză.*
- *În oala Universului, Soarele a dat în clocot.*
- *În drumul vieţii mele, a apărut o stradă care nu duce nicăieri.*

- *Citind pe unii, am impresia că mi-au furat ideile pe care n-am apucat să le conturez.*
- *Noaptea ne smulge privirile cu raze d-ntuneric topit.*
- *Mă simt cuprins de trăiri necuprinse.*
- *Oițe de stele, pasc păşunile celeste.*
- *Adolescenții îşi ucid copilăria prin maturizare.*

- *Arborii primeniți cu flori, se dezbracă de petale.*
- *Călugării ghinionului au îmbrăcat straiele cernite în mănăstirea norocului.*
- *Nu te iubesc Țară, fiindcă nu te merit!*
- *Nu sunt Meşterul Manole, dar am îngropat multe Ane în zidurile iubirilor mele.*

- *Afară, vânturile stau la taifas cu furtunile.*
- *Bolta celestă, încinsă cu un brâu de stele, aşteaptă apariţia lunii.*
- *Plecările din mine s-au reîntors în tristeţuri căplăuge.*
- *Mările de sărbătoare au fost înghiţite de oceanul neantului.*

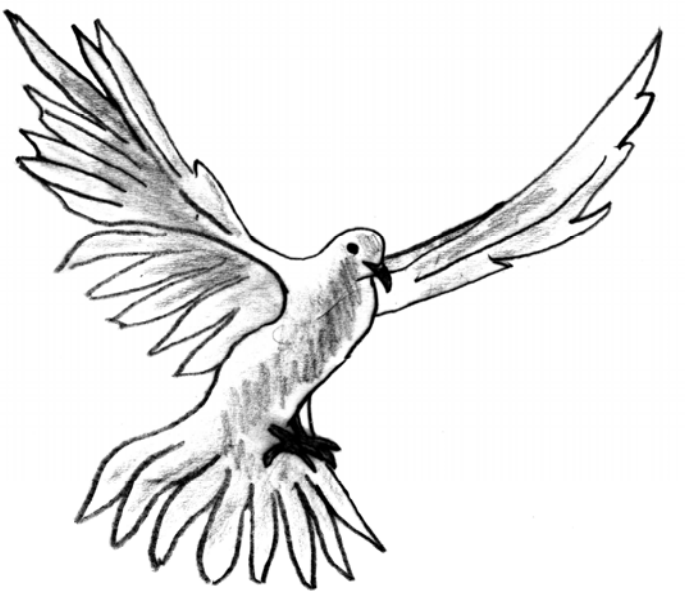

- *Păsările albe din mine zboară spre înălţimi ce nu-mi aparţin.*
- *S-a lovit de imagine, în mod inimaginabil.*
- *Dacă m-aş putea ferici pe mine, aş putea ferici şi pe alţii.*
- *Făina tăcerii mă pudrează cu nelinişti.*
- *Râul se spală cu propriile ape murdare.*
- *Casa mă aşteaptă cu zâmbet de ferestre deschise.*

- *Câmpiile privesc în sus, invidiind crestele albe de nori ale munților.*
- *Unde de struguri chihlimbarii râd în tristețile toamnei ploioase.*
- *Ieşea lumina din ochii ei, punându-mă în eclipsă.*
- *Marea încinge o horă de valuri spumegânde.*

- *Vântul rece trăgea copacii de urechile înverzite de timp.*
- *Casa fuge de sub ochii mei înstrăinați de timpuri aspre.*
- *Umbrele țepene, înfipte în căldurile verii, mă încântă cu răcori.*

- *Ninge cu îngeri albi în noaptea care sună din trâmbițele întunericului.*

- *Înecat în focul vremurilor, sorb ape fierbinți de trecut.*
- *M-am trezit citind aceeaşi pagină, de două ori, memorând-o a treia oară.*
- *Văd oameni paraleli, înseriați în derivație, fără nume şi chip.*
- *Imensul semn de întrebare, de pe cer, dădea răspunsuri precise la întrebările nepuse.*

- *Câinii, cu bot de lună, urlă la astrele nerăsărite.*
- *Cenuşa e scrisă cu litere de foc neaprins.*
- *Se luptă în mine poezia cu matematica, ieşind învingătoare literatura cifrică.*
- *Lumina voalează imagini de-ntuneric.*
- *Bucăți de lumină, sleite de-ntuneric, se topesc în retorte campestre de dor.*

- *Privesc la cerul visător care nu mă lasă a mă îneca în ape onirice.*
- *Glasul florilor se manifestă prin mirosuri plăcute.*
- *Moartea geniilor este o prelungire a existenței lor.*
- *Ceasul meu, timpul meu, trăirea mea, goana mea spre ieşirea din existent.*

- *Fluturii morții, cu zboruri lugubre, îndeamnă la viață.*
- *Cârpesc pânza vremii, ruptă de timp.*
- *Petale de soare mă mângâie pe răceli.*
- *Trecutul are mormântul săpat în istorie.*
- *Era mereu într-un duet cu el însuşi.*

- *Armura vremii nu ne apără de sfârşitul timpului.*
- *Se scaldă în oceanul de vise, săpunându-se cu amintiri.*
- *Pe femeie o domini doar dacă o laşi să creadă că te domină.*

- *Frumusețea-i creşte în obrăjorii rujați de timiditatea inocenței juvenile.*
- *Spirala timpului a fost străbătută în linie dreaptă.*
- *Luna şi-a scuturat praful auriu pe lumea plumburie.*

- *Gândul mi s-a furişat în inimă, pe uşa din dos.*
- *Aerul, încărcat de miresme, s-a descărcat în van.*
- *Conul vulcanic al neantului, şi-a înghiţit magma.*
- *Clipele picură din ani, lăsându-ne baltă în faţa Dispariţiei.*

- *În ciripitul codrului, văd ramuri de păsări cu frunze vestejite de-ntristare.*
- *Ţi-am săpat un mormânt în inima mea vie.*
- *În mine a murit un om şi nimeni nu vrea să-i sape groapa.*
- *Columnele infinite de grai se pierd în marea vorbelor de clacă.*

- *Florile de lacrimi umbresc fructul bucuriei.*
- *În întuneric, nu pot să văd cum aş putea să-mi văd de treabă.*
- *Lumea interioară este cea mai importantă lume, pentru exterior.*
- *Are un nume mare. Nu încape pe cer, dar încape pe cerere.*

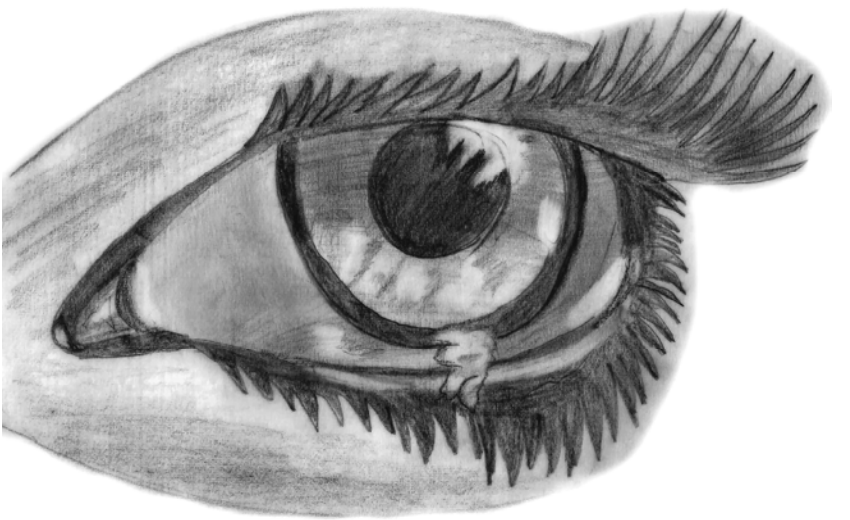

- *Din îndepărtările interiorului unui om, deschid un ochi de lumină, sperântuind la incompatibilități posibile.*
- *Aseară mi-am întors ceasul … cu fața la peretele dinspre zi.*
- *Când eşti bătrân priveşti doar trecutul, viitorul ai vrea să-l vezi cât mai târziu.*
- *Un pas înainte determină alți paşi s-o ia înapoi.*
- *Ochii care visau au adormit în orbite.*

➢ *Noi progresăm în viață murind câte puțin.*

- *Vârfurile ascund sub ele munții care le-au înălțat.*
- *Într-o seară, am împrumutat de la ziuă câteva dimineți.*
- *Simt cum muntele creşte din trupul său păduri de ozon.*
- *Luna clipeşte din ochiul semiînchis al craiului nou.*

- *Toamna cerne triști de plumb pe fețe smolite de melancolii bătrâne.*
- *Brazda de apă a vântului tălăzuieşte țărmuri necunoscute de visare.*
- *Sugerarea plăcerilor imposibile este imposibil de sugerat.*

- *Cei bătrâni trăiesc prin noi şi mor prin ei.*
- *Un spațiu gol se țese în jurul meu golit de deplinătate.*
- *Aud cum curge timpul în infinitul inexistenței surde.*
- *Îmi înec dorința-mi albă în pletele tale negre.*
- *Scriitorul de vagoane a publicat un volum de trenuri impersonale.*

- *Circul plecase să vândă bucurii în urbea lipsită de pâine.*
- *Mai am puțin şi ajung în locul din care nu mai este mult până departe.*
- *Umbra mea-i locuită de raze de-ntuneric.*
- *Frigul se cuibărise în mine, ştiind că-l primesc cu căldură.*

- *Am încuiat copacii în iarna verilor mănoase în rod.*
- *Luați tristețea şi puneți-o în ramele de vers a poeților ludici.*
- *Pasărea, pentru a se dezbrăca de umbră, zboară cât mai spre înaltul cerului însorit.*
- *Imaginile, scăldate în culori, se dezbracă de întunecare.*

- *Groaza, clănțănind din dinții de-ntuneric, cuprinde, pe furiş, lumina curajului.*
- *Lacrima, ferecată între gene, moare sugrumată de nehotărârea tristeții.*
- *Copacii îşi leapădă seara plictiseala galbenă a frunzelor, visând la beții de verdeață.*
- *Astrul, cu razele rupte de dinții eclipsei, dospeşte pe o tavă de zenit.*

- *Nu brăzdați singurătatea cu amintiri nefertile.*
- *Suntem un popor de gânduri nemaigândite.*
- *Izvoarele visează deversări de râuri, către mările şi oceanele lumii.*
- *Gândurile au încărunțit din cauza vârstelor ciuruite de glonțul uitării.*

- *O căprioară tânără trece ca o lunecare de luntre prin boncăluitul cerbilor virili.*
- *Visăm ouă de soare în cuiburi de stele, pe ramuri de cer.*
- *Ascultă liniştea cu sonorul dat la maxim.*
- *Sufletul spațiilor i-a îngreunat respirația.*
- *Lumina s-a ofilit în aerul de vânt vărsat în apă de zboruri a fluturilor sihaştri.*

- *Absolut toate lucrurile sunt legate între ele cu o trainică verigă de nimic.*
- *Eram pus să veghez aripile de veghe ale supraveghetorului meu.*
- *Mi s-a oferit a opta parte dintr-un pătrat de lumină, ca să optez pentru întuneric.*
- *Noaptea foşneşte rar pe sub bolți de lumină întunecată.*

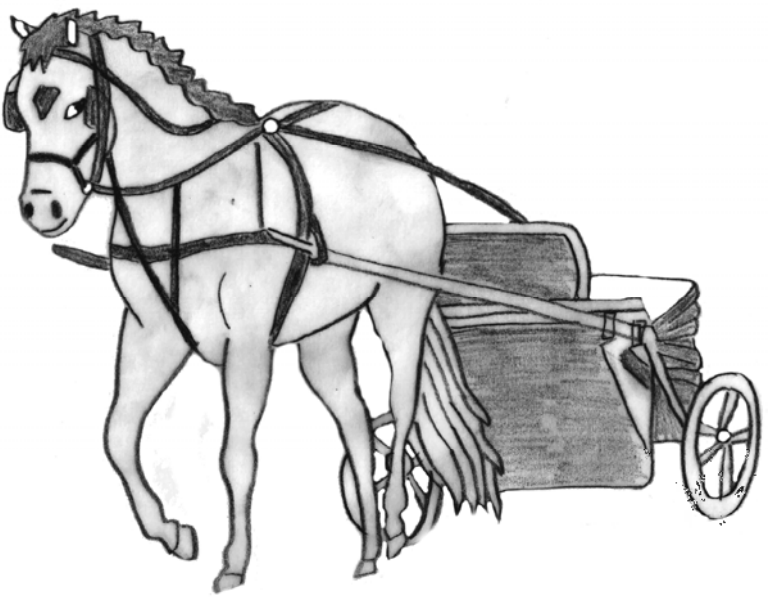

- *Caii îşi luaseră iubitele lor căruțe la plimbări pe coclauri de lumină stearpă.*
- *Aprind la morminte lumânări de întuneric stins.*
- *Inima mea de plumb este în imponderabilitatea trecătoare a neantului ce încă nu s-a aprins.*
- *Oglinda, spartă a nenorocului septuagenar, mă ghinioneşte cu prevestiri funebrologice.*

- *O rază, îmbătată de bucurii, delirează prin spații ancestrale de lumină.*
- *Un fulger a țâşnit din norii încărcați cu electricitatea pozitivă a inimii tale îndurătoare.*
- *Mâini strânse sugrumă trecutul neglorios al inexistenței viitoare.*
- *Beau uitare şi mă-mbăt cu amintirea.*

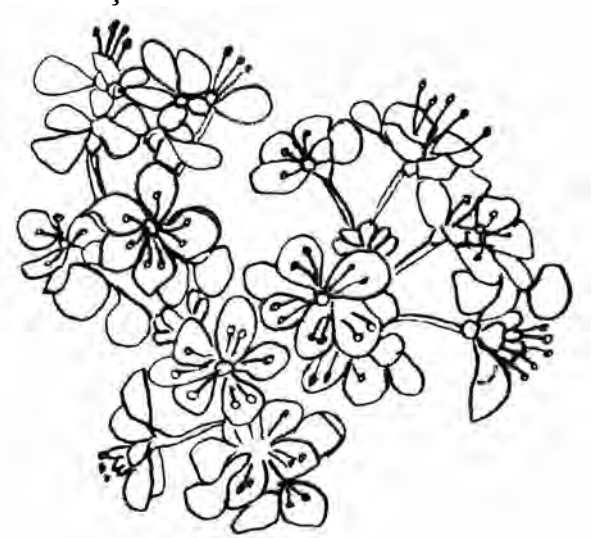

- *Exploziile au înflorit în crengile de cireş crăpat în soare.*
- *Liniştea, înfiptă în stânca tristeților trecătoare, îndeamnă la nesupunere resentimentală a sentimentalilor imberbi.*
- *Adâncit în sinea mea, mă zbat în înoturi ireale spre suprafața afundată în gând.*
- *Cu lanțuri grele de greşeli, leg existențe imateriale, idealizând viitorimi mărețe.*

- *Toamna, ca o topitorie de aramă şi cositor, scaldă-n tristeţuri ireversibile treceri mortuale.*
- *În clinchet de toamnă bătrână, se mustăresc pastramuri, în recipiente de chihlimbar topit.*
- *Azvârle din gură cu strigăte de pietre acute, ce sparg geamurile tăcerilor liniştitoare.*

- *Casele, ascunse în seara de-Nviere, lumânăreau pascal cu ouă roşii.*
- *Tocul tristeţii muiat în liniştea aceasta a infinitului, moare pentru viitor.*
- *Anii mă îmbrăcară în ghioceii timpurilor obosite de-ntristare.*

- *Dumnezeu a însămânțat câmpiile cerului cu astrele speranțelor galactice.*
- *Puțin simțitoriul şi-a pus indiferența-n lentilele ochelarilor fumurii cu care scurtează nepăsarea.*
- *Cu somnul întins între ochii închişi, tânjesc la orice fapte mărețe.*

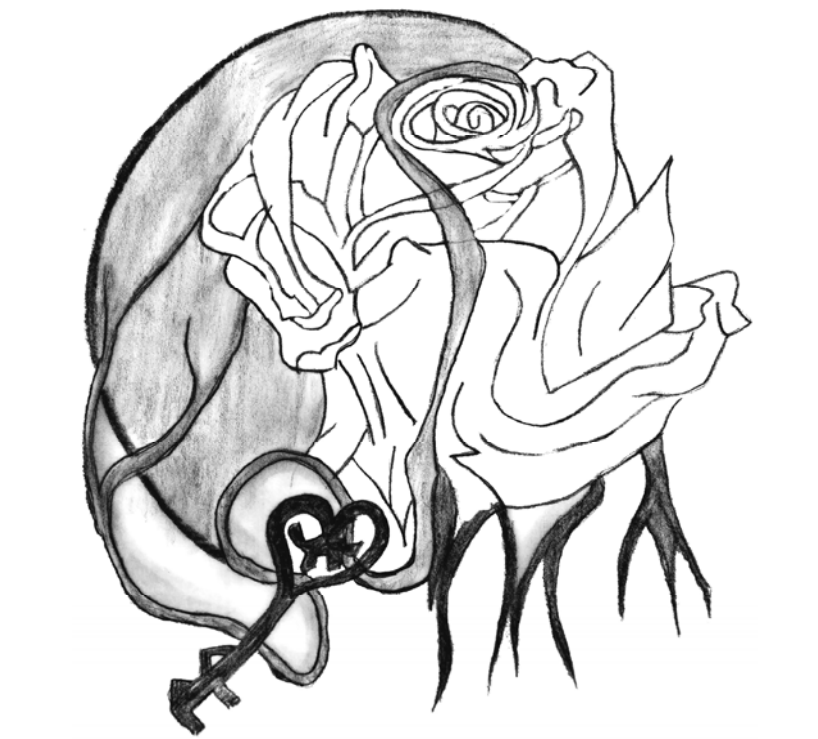

- *Am închis noaptea într-o floare, cu cheia speranțelor deşarte.*
- *Se-mbracă-n armonie primăvara, trezind speranța celor disperați.*
- *Sunt stupul plin de grijile prisăcii.*

- *Soarele-şi piaptănă razele de lumină pe plaja nisipului auriu.*
- *Mă dizolvam în juru-mi de-ntristare când mi-a surâs o rază de noroc.*
- *Urechile-mi ciugulesc ciorchini de note muzicale.*
- *Forând în straturi de vremi, găsesc comori de istorie.*

- *Sunt scaiul de timp, agățat în vâltoare.*
- *Citesc lumini de beznă în ochii tăi închişi.*
- *Doamne îți cer o nouă naştere, cu o veche existențialitate.*
- *Zilele picurau în leagănul gol al anilor bisecți din infinitul cuprins între două veşnicii.*

- *Un stol de zile, fâlfâind vioi, ne zboară speranțele acute în valuri muribunde.*
- *Pe drumuri cariate de gloduri care plâng, păşim vioi spre niciundele planetei de noroaie.*
- *Făceau fotografii voalate de-ntristare.*

- *Alergau prin vânturi, armăsari cu copite de săgeată şi coame de Vremuri nebune.*
- *Culorile dorm în petalele uitate în lacrimi de parfum.*
- *Fiind vegetarian, şi-a golit sufletul de poverile poftelor carnale.*

- *Fagii îşi ridică-n vânt fluierele de frunze virgine.*
- *Ne cântă străbunii din fluiere de ciolane, puse-n osuarele eroilor veşnici.*
- *Inima materiei este străpunsă de pumnalul antimateriei.*
- *Timpanele absorb, pe dinăuntru, trilurile venite din afară.*
- *Înecat în noapte, un gând frumos a fost scos la malul de lumină al speranței.*

- *Eu privesc tot înainte şi văd în urmă viitoru-mi trecând.*
- *Îşi extirpase sufletul pe masa de operație a deznădejdii.*
- *În marea serii, plutesc vapoarele de lumină ale trecutului tumultos.*
- *Sihaştrii, înecați în singurătăți de plumb topit, înalță rugăciuni de edenizare.*

- *Călătorii treceau prin gări, cuprinşi de adormiri duse până la capăt de drum infinit.*
- *Descoperă anormalul în normal şi vezi reciprocitatea.*
- *Străzile mergeau înaintea asfaltării, călcând prin gropile speranței.*
- *Bolnavul, spălat de boală, s-a molipsit de deces.*

- *Mireasa albă a iernii a nuntit cu mine, îngeruindu-mă-n visări nupțiale.*
- *Adevărul este greu de privit şi uşor de măsluit.*
- *În trupul său căzut-a adormirea, în freamăt mut, ca apele ce mor.*
- *Paznicul de fier a fost împuşcat în călcâiul lui Ahile, cu o petală de crin alb.*
- *Imaginile îi biciuiau ochii deschişi cu cheia uimirii.*

- *Vitezomana rămânea curios de nemişcată, în timpul curselor de staţionare, apoi zvâcnea îndârjită spre visele sale de şedere.*
- *Noi iubeam aceeaşi frază încă nerostită, de frica tăcerii.*
- *În continuare mă exist în păru-ţi blond, ca luna ce răsare.*
- *Fructele s-au realizat în gemuri care gem de dulce aromat.*

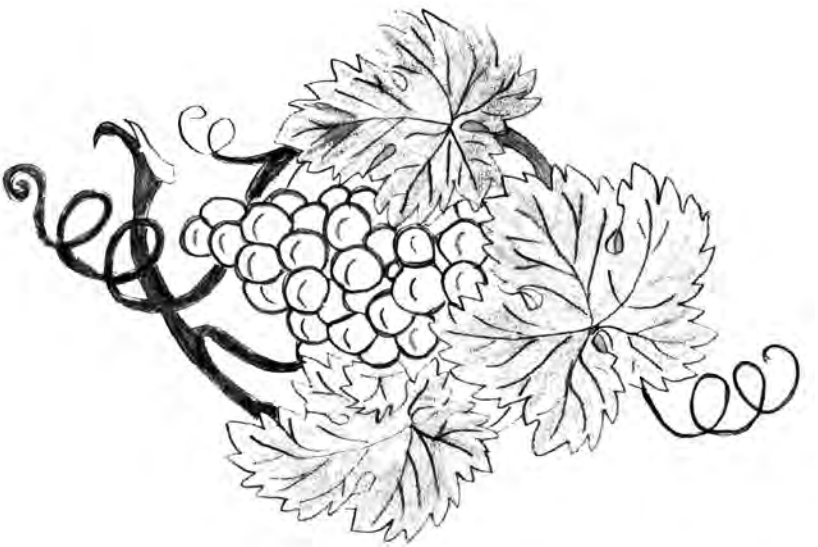

- *Spune-i că să vie în vie, dacă-i vie.*
- *Era conştient că îşi alimenta inconştientul.*
- *Plângea cu lacrimi de ceară topită în faguri de miere de tei.*
- *Era impulsionat prin zvâcniri de piatră seacă să scoată bani albi pentru zile negre de nepăsare.*
- *Ritmuri de cânt, barbare, se pierd în aritmare.*

- *Simt în inimă un gol greu ca un supraplin.*
- *Un ochi călător pe ape, a naufragiat pe o insulă de statornicire efemeră.*
- *Ziua cea mare, plină pe jumătate cu cer azuriu, se revarsă-n înserări mirifice.*

- *De frică, iepurele îşi mijeşte lungile-i urechi spre înalturi.*
- *Fulgii de soare ningeau cu nămeți de căldură pe plaje de vară toridă.*
- *Lumina arde beznele de iad.*
- *Visam în ceața brazilor nebuni.*

- *Ninge cu verde pe sufletu-mi de minte dominat.*
- *Mă mai păstrez în mine, iubito, pentru tine.*
- *Mai caut drumul care la Roma să mă ducă.*
- *Visele, care nu atingeau pământul, sufereau de înălțare la cer.*
- *Mamă nu mă naşte încă odată căci mă voi revolta existențial.*

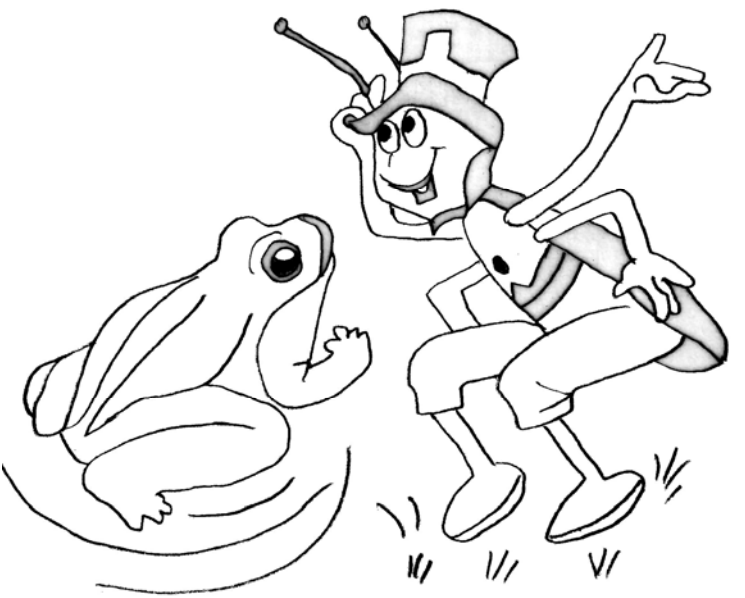

- *Sorb liniştea-mpuşcată cu țârâit de greieri şi orcăit de broaşte.*
- *Un ecou insistent se înfipse în urechile neauzitoare.*
- *A procedat la ungerea sufletului cu lubrefianți Iudici.*
- *Zorii se cațără în scări de zare, în felii dispuse pe tăvi de zenit.*

- *Aud cum curge timpul în timpane sparte de-ntuneric.*
- *Şi vânturi noi se nasc în părul tău bălai.*
- *Simte cum muntele creşte în trupul său campestru.*
- *Brazda de ape a vântului loveşte tărâmuri de ceaţă şi ploi.*
- *Moare şi el, când timpul se opreşte.*

- *Câmpul de ghiocei a explodat în lacrimi de alb.*
- *Tânjea la ne-ntruparea prin cuvinte.*
- *Văd gânduri slabe ce calea-mi ating, ca nişte mumii scheletice de piatră.*
- *Muri în apa vie, sufletul de focuri uscăţit.*
- *Timpul mătură cu vânturi, mizerii de ură, din drum.*
- *Căldura de-afară-mi pătrunde în oase, prin case de frig şi nămeţi.*

- *Simt căldura sufletului din locuința frigului.*
- *Primea-n tăcere loviturile provocate prin izbirea de gol.*
- *Am ochii burdujiți de rațiunea somnului treaz al visării.*
- *Sunt omul ieşit din mine, spre a mă recunoaşte.*
- *Nu există frumos obiectiv, nici subiectiv obiectiv.*

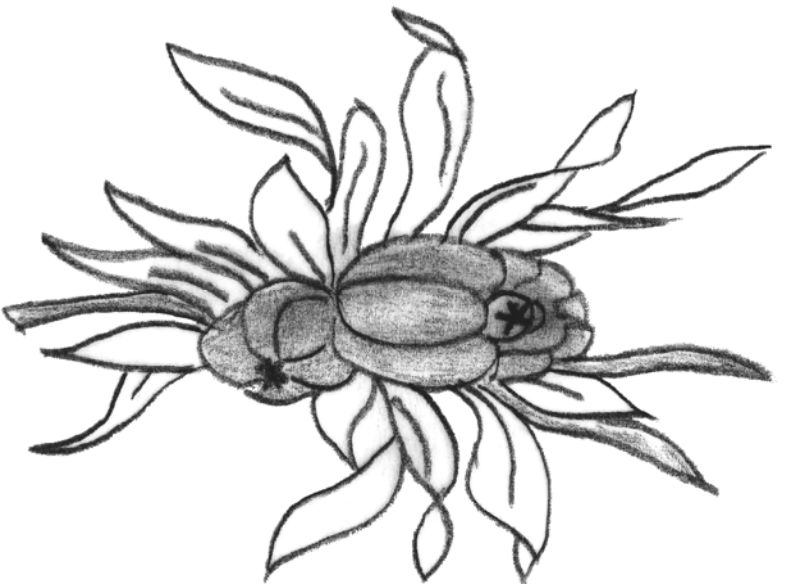

- *O floare tulbure se limpezeşte-n geamul de lumină.*
- *Cuvintele private-i dădeau pe dinafară.*
- *Materia mă doare cam imaterial.*
- *Nu-i bine, că faci rău ce faci.*
- *Unul toarce când întoarce, altul stoarce ce nu toarce.*
- *Giulgiurile iernii albe acoperă tăceri misterioase.*
- *Nu cred decât în mine, când mă mint.*

- *În închisori de flori, zăceau parfumuri.*
- *Marea, cu buze de vânturi, se lasă despletită de uitare.*
- *Țăranii seamănă lanuri de tină şi aur de grâne în toamne culeg.*
- *Fiul meu, care nu se va naşte, nu va muri niciodată.*

- *Peisajul alerga în privirile mele şi mă răscolea.*
- *Luna îşi varsă taina asfințitului în hăuri de melancolie.*
- *Înaintăm cu automobilul vieții, privind pe furiş în oglinda retrovizoare a trecerii noastre în neființă.*
- *Întinde fruntea să primeşti mirul eternității efemere.*

- *Viața mea, în mărăcinii sorții, este ca un ştergar albit de lacrimi, cârpit din loc în loc cu câte un fir de speranță.*
- *Aduc elogiu suferinței de a fi bucuros.*
- *Sunt şi flori sfidătoare, cu miros resentimental şi au culori vărsătoare.*
- *Moartea vine numai atunci când timpul se opreşte pentru totdeauna.*

- *O mamă strânge-n brațe blânde copilării.*
- *Unii fac transplanturi de cuvinte.*
- *Natura, beată de culoare, căzută-i pe multe cărări.*
- *Şi-a copt viața la cuptorul cu microunde a nepăsării.*
- *Frunzele toamnei plecat-au pe drumul mirabilei treceri de veci.*

- *În mine zilnic au loc cutremure cât muntele de adânci.*
- *Sunt dimineți în care ziua se frământă ca un aluat nedospit.*
- *Vinuri vinovate de-mbătare, spumegă-n oalele lutului ars.*
- *În Carul Mare doarme un vechi timp, nins la tâmple cu ghiocei albaştri.*
- *Strigătul surd al culorilor aprinse s-a stins în întuneric.*

- *A primit un cadou împachetat în surprize.*
- *Timpul pare mâncat de o peşteră neagră cu dinți de stalactite reci.*
- *Dimineața pare ca un burduf de lapte nemuls, spart pe prispa casei părinteşti.*
- *Noii născuți sunt contaminaţi de moarte târzie.*
- *În fuste verzi, firele de iarbă pasc cirezile de vis ale satului înnămețit de timp.*

- *Lumini crepusculare se înclină în fața smolitelor genuni ale nopții.*
- *Întunericul paşnicei nopți mă luminează cu raze de-ntuneric.*
- *Explozia de resentimente a naturii m-a rănit cu iremediabile bucurii.*
- *Țipau tăcerile în gura guralivului mut.*

- *Un cal verde, păştea iarba maro de pe islazul pereților albi.*
- *Aud cuvinte absurd aburite de alcool contrafăcut.*
- *Femeia plângea, cu plete mari de lacrimi.*
- *Şi-a aşezat vocea într-o valiză plină cu tăceri.*
- *Drumul spre rai trece prin iadul existențial.*
- *Eroul pitic a făcut fapte mari.*
- *Se-aşterne liniştea pe stânca tăcerilor moarte.*

- *Pupilele lungi tânjeau după vederile nisipului cald.*
- *Aud înălțătoare simfonii în lupta cu tăcerile inamice.*
- *Am rupt în bucăți ziua de ieri, pentru a o reconstitui mâine.*
- *A gustat din plin cum este să te arunci în gol.*

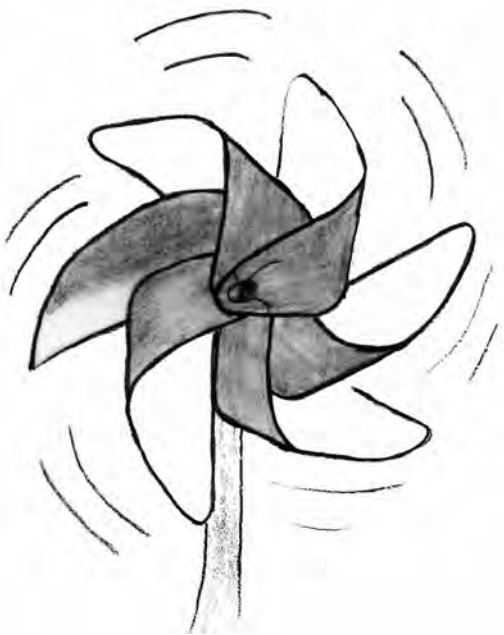

- *Neoprita morişcă a timpului stă gata mereu de pornire.*
- *O mamă cu pântecul copt mi-aşteaptă binecuvântarea.*
- *Soarele îşi împleteşte razele în şuvițe de ochi întristați.*
- *Pe tava neagră a nopții, lucrurile par slugi ale luminii.*

- *Nimeni n-are dreptul de a smulge sufletul din pieptul blindat cu speranțe.*
- *Eu curg întreg în fragmente de melodii melopeice.*
- *Aerul primea lovituri de voce ruginită.*
- *Deghizate în nuferi, speranțele cresc în lacrimi ce dor.*
- *Fumegau subțire parfumuri vagi de crin.*
- *Şi însoriții muguri plesneau de bucurii.*
- *A primit sărutul de spume al sângelui.*

- *Văzui prin păpurişuri săbii cu nasu-n sus.*
- *Am îngropat în glie anii strămoşilor.*
- *Trăiesc o linişte tulburată de-ntristare.*
- *În pasărea aceasta se află-un zbor căzut.*
- *Plăcerea muncii este dureroasă.*
- *Trăgeau cu salve de artilerie în pacea lumii veşnice.*

- *Liniştile îmi curg în lacrimi de tăcere.*
- *Ochii ascunşi şi-au ieşit din ei.*
- *Cu mintea călită, învinse gândul nebun.*
- *Iei cuvântul, îl întorci pe toate părțile, vezi cum sună şi îl aşezi în gama de vers a poemului în devenire.*
- *Oglinda timpului a deformat trăsăturile.*

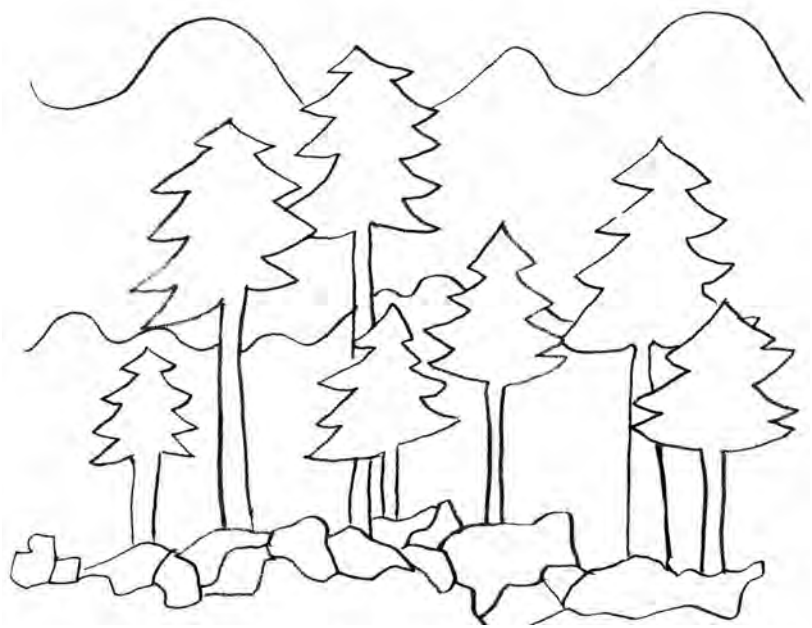

- *Şi brazii, chiar cu toții, coboară-n fericiri.*
- *Ploaia creşte vertiginos sub ochii noştri, protejați de umbrela genelor.*
- *Copacii, chinuiți de ploaie şi vânt, se răzbună în verde crud.*
- *Lumea vizuală nu vede nevăzutele lumeşti.*
- *Vorbea din el ca din altă persoană.*

- *Pătat de zeama primelor realizări visa la preamărire.*
- *Visul, ca un bumerang, când să atingă pământul, se întorcea la mine.*
- *Timpul din distanță dispare la destinație.*
- *Zbor falnic de copite, au cerbi-n cap cu crengi.*
- *Țesătura luminii prin nouri se destramă.*
- *Oglinzile, înnegrite de timp, reflectă o tristețe.*

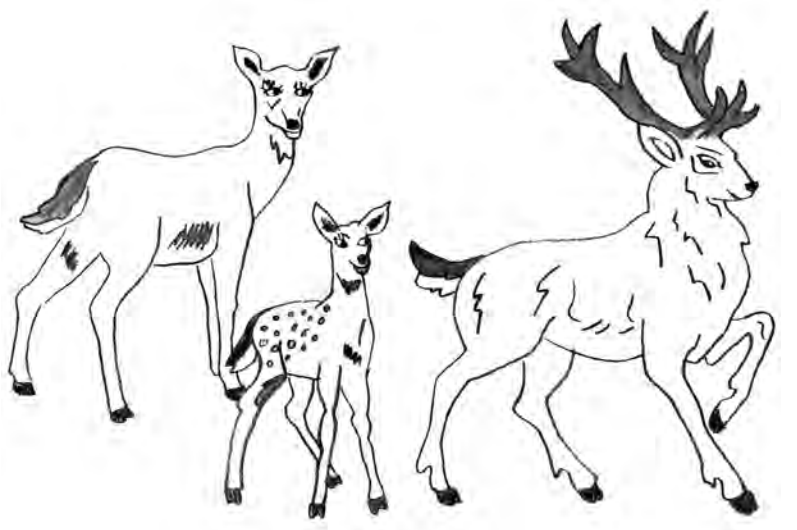

- *Iarba miroase-a ciute, în visele de cerbi.*
- *Mi-am pus vârstele străbunilor la presat în albumul genealogic.*
- *Ascultă cu privirile şi-i vedea în auz.*
- *Pipăia cu ochii zgomotele fine ale mirosului.*
- *Şi-a umplut toată viața cu tinerețe trecătoare.*
- *Mestecenii prăfuiți cu var nestins, se sting de frunze, în focul toamnei reci.*

- *Sugrumat de curiozitate, nu voia să afle nimic din ceea ce-l interesa.*
- *Himerele îi sticleau în față, iar sticlele îi himereau în spate.*
- *Un fel special de durere, îi trezea plăceri nedurute.*
- *Semințele împământite pornesc în marş forțat spre aureole de lumină.*

- *Se scaldă-n val de aer un nud de-nfăptuiri.*
- *O brumă grizonează tâmpla toamnei.*
- *Luceferi blonzi se scaldă-n întuneric.*
- *Nu pângăriți pronaosul iubirii.*
- *Prezentul este unicul timp care trăieşte.*
- *Amenințarea care-l pândea din noroiul acela cleios, l-a dezlipit de visare.*

- *Ziua cea mai vie din viața mea a îmbătrânit prematur.*
- *Hălăduiesc pe un picior de plai, putrezit de noroaiele uitării.*

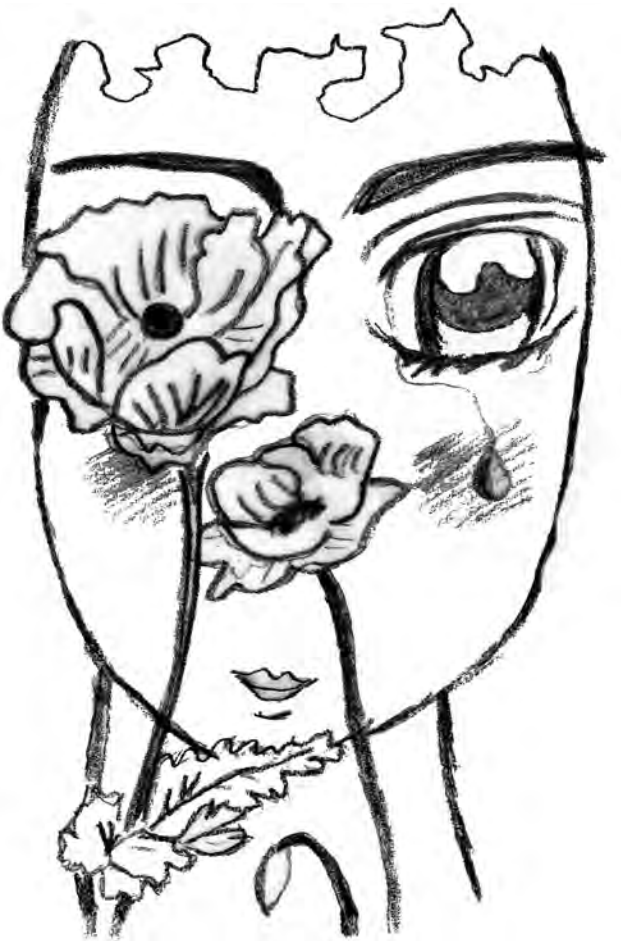

- *Plângeau cu roşii lacrimi, prin lanuri, triştii maci.*
- *Le lâncezesc ideile în țeasta purtată inutil prin înalte şcoli.*

- *Îşi hrănea gândurile cu idei alterate.*
- *Păşea în zigzag cu picioarele păroase de umbre.*
- *Cuvintele, înregimentate în certuri, erau mereu gata de luptă.*
- *Atenţia îi ciulea urechile avide de zvonuri.*
- *O pasăre executa un soi de zbor soios.*
- *Nu-şi putea dezlipi privirile încleiate de admiraţie.*
- *Soarele a tăbăcit bolta cerului cu albastru.*

- *Mă-ntreabă de culoare un snop de flori mirate.*
- *Şi-a înmuiat condeiul în eternitate.*
- *I s-au umezit buzele de graba rostirii de cuvânt.*
- *În final s-a afundat cu fundul în scaunul nedefinit de funcţie.*
- *Are rezerve neexploatate de către exploratorii rezervaţi în a prezerva.*

- *Îmbătrânise, abandonat de timp, într-o existență atemporară.*
- *Extrage scinfoluri ascunse din amănunte nesemnificative.*
- *Şi-a dat seama că este foarte greu să îmbrace o femeie care s-a dezbrăcat foarte uşor.*
- *Cu ochii dospiți de somn, caută drojdie de bere.*
- *Îşi bătea capul cum să-i sucească gâtul unei idei.*
- *Mă reculeg cu gândul la culegerile de versuri neculese.*

- *Înfiorații muguri în flori au explodat.*
- *Era neliniştitor de liniştită.*
- *Calul călărea timpul cu o dârzenie de cavaler teuton.*
- *Ura lui, grețos de neagră, putea fi schimbată în nimic.*
- *Se deschide noaptea în fiecare zi care moare.*

- *Stătea ascuns, fără ruşine, în spatele ochelarilor fără lentile.*
- *Era un verde neobişnuit pentru un albastru drapat în galben.*
- *Mutul se sătura de ţipete indigeste.*
- *Rămăsesem singur, cu mine, în mijlocul mulţimii de alţii.*

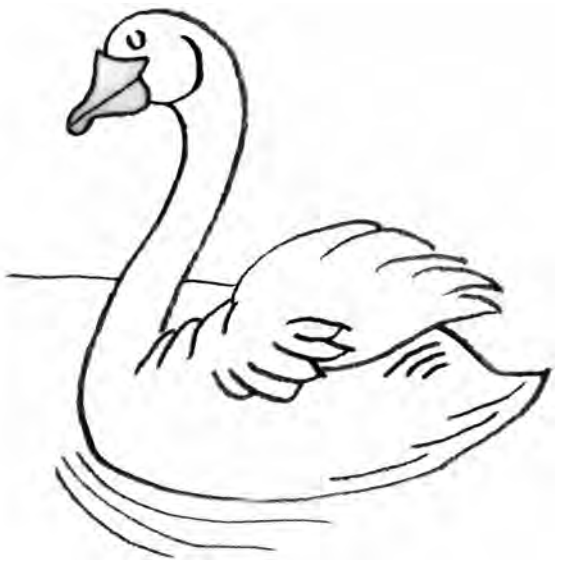

- *O lebădă născută-i din zi cu albe pene.*
- *Locomotiva războiului tractează vagoanele imense, pline cu pericole imprevizibile.*
- *O rimă mă privea încrucişat, de dincolo de vers.*
- *Nevorbitorii şi-au pavat drumurile cu cele mai frumoase cuvinte, bune de călcat în picioare.*
- *Şi-a pus în gând să-şi învingă înfrângerile.*
- *Gloria adevărului a fost pătată de către neînvingătorii mincinoşi.*

- *A simțit o spărtură în idealul său.*
- *Atmosfera interioară începuse a se revărsa în exterior.*
- *Nu m-am sărăcit pe mine, îmbogățindu-vă pe voi cu ideile mele.*
- *I se sculase un gând impotent de-înălțare.*

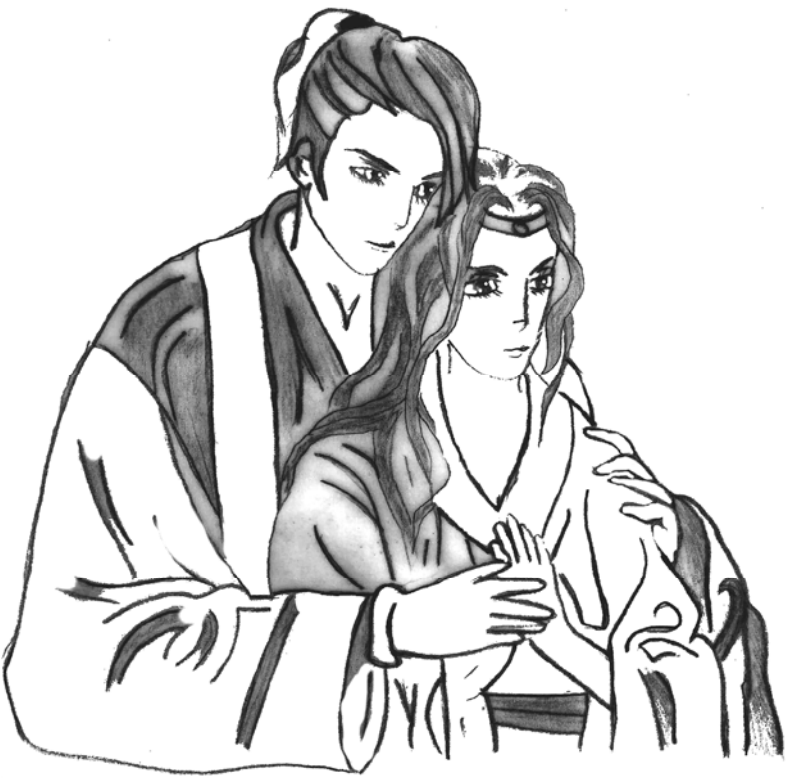

- *Iubirea-i o ființă de dragoste pătrunsă.*
- *Am pipăit o tăcere asurzitoare, cu privirile mele moi.*
- *Ea este singura care mi-a învins singurătatea.*

- *Hălăduiam printre coclauri surde, plouat fiind cu nori de andezit.*
- *Ți-am înțeles sentimentul de neînțelegere.*
- *Acuma el mereu se odihneşte fiindcă-ades în grabă a trăit.*

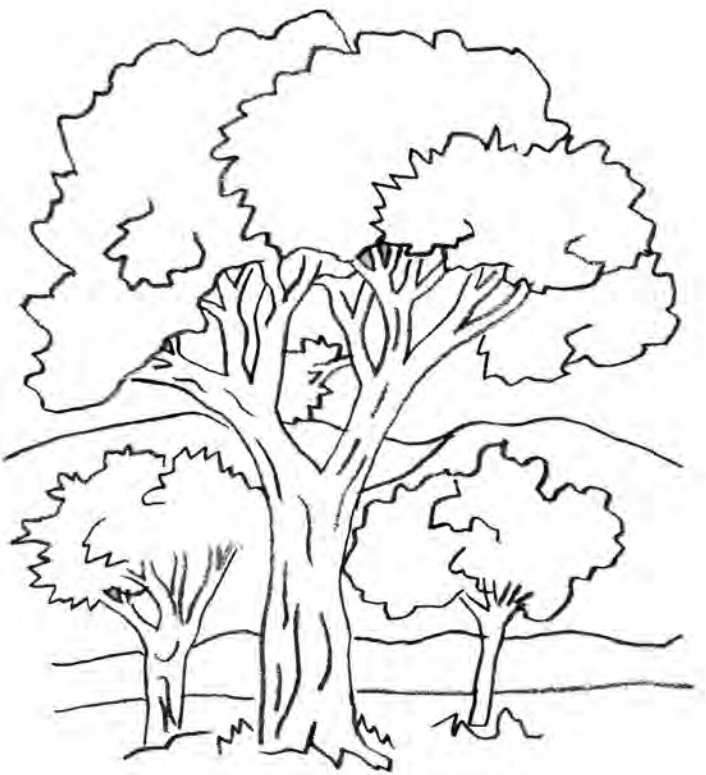

- *Căciuli de frunze pomii îşi pun în primăvară.*
- *Lumina bunătății i-a adus o umbră de iertare.*
- *Mânca ades cuvinte din pâine nedospită.*
- *Armate de gânduri răzlețe m-atacă cu gloanțe de dor.*

- *Trei vise debile mintal mă-ndeamnă frecvent la trezire.*
- *Am ars în elogii de vers, idei netrăite-n visare.*
- *Simt cum realul se dilată în simboluri.*
- *Imagini îngroşate de mister mi-arată semne vagi, neînsemnate.*
- *Mă pierd ades prin somnuri, de vise bântuit.*
- *Plonja prin amintiri, ades căzând pe gânduri.*

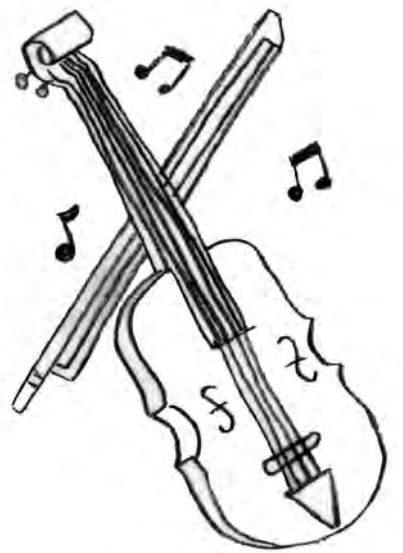

- *Pe coardele-mi de suflet cântai, ca o vioară.*
- *Se-nvecina cu somnul în puncte cardinale.*
- *Ireversibilul preumbla prin eter poveri de timp şi spațiu.*
- *Umfla cuvinte mute în clare supărări.*
- *Se scaldă-n timp, printre lumini eterne, trei drumuri de-ntristare şi de dor.*

- *Ne-înaripate ape-s în susur de izvoare.*
- *Un soare piroman incendiază zile.*
- *Eu, în sfârşit, doresc să-nvingă începutul.*
- *Îşi transformară trupul în albe farmacii.*
- *Observ cum toamna vieții se reazemă de-o zare.*
- *Trec nopțile ca cioclii, azururi îngropând.*
- *Am adunat în creier vise de vers stelar.*
- *Picură rar, în linişti, singurătăți ce mor.*

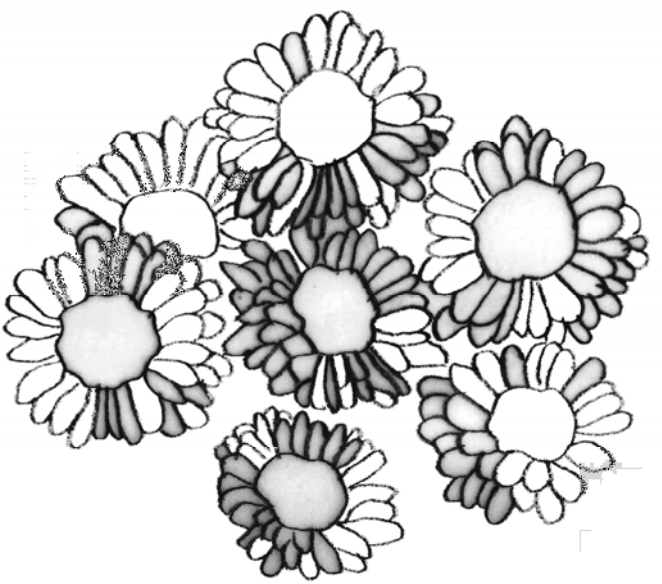

- *Respira printre flori zefiruri de miresme.*
- *Şi zilele-şi fac turnuri de ore care pier.*
- *Clopote vii de rouă, apun în pesimism.*
- *Dispar spre a mă naşte în dragostea ce-ți port.*
- *Nesățios de doruri, sunt adăpat de vise.*
- *Din stropii de iubire, izvoare nasc din noi.*

- *Murdar de râs pe pieptu-i, ilarul a murit.*
- *Mergându-şi drumul său, statornicul umbla.*
- *Văd cercuri de ecou, cu mâna pipăind.*
- *Sunt tânăr ca un estic în nordul meu apus.*
- *Cu frânghii albe-n soare, de vară sunt legat.*
- *Marea-i o fată goală învelită în adânc.*
- *Arşiţa vine nudă pe plaja noii mări.*
- *Bolnavii cară-n spate spitale de infirmi.*

- *O floare-i sărutată de fluturii berbanţi.*
- *Boabe de Rai eu macin în gândul cel barbar.*
- *Ca doi strigoi sunt ochii ce-n umbră mă privesc.*
- *Cotrobăie-n unghere o noapte de neant.*
- *Apleacă iar spre mine visul tău de dor.*
- *Din luna plină cad firimituri de stele.*
- *Poftesc la masa serii firimituri de cer.*
- *Şi din poeme noi culegem fructe coapte.*

- *Drapel albastru ziua întinde peste zare.*
- *Au țeste pline ochi de nişte găuri sterpe.*
- *În mine curge-un râu de ape stătătoare.*
- *În casă-mi intră timpul prin geamu-ntredeschis.*
- *Sparg noapte de-ntuneric în dimineți de vis.*
- *Privesc adânc în ochi-ți şi mă simt amețit.*
- *Ai lacrimi colorate de triste-amărăciuni.*
- *Şi viețile-s întinse apoi în grea țărână.*

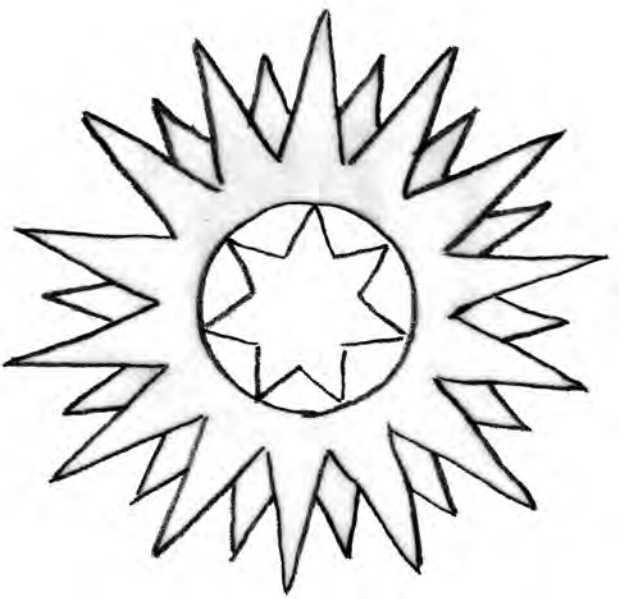

- *S-apropie o stea de noi, ca să ne vadă.*
- *Mi-e casa-ntr-un poem de domnul Eminescu.*
- *Iar răscolit-au pluguri prin câmpurile reci.*
- *Cu sânge alb curg vinuri în cănile din cramă.*
- *Miroase-a grâu fardat prin formele de pâine.*
- *Sunt primăveri crescute din lăstăriş de soare.*
- *Caracatița spaimei în frică sa postat.*

- *Prin capul său trecut-a o cioară de idei.*
- *Auzuri dezmorțite cad primăvara-n ape.*
- *Garoafe violete vând ceasurile verii.*
- *Lucrurile te-ntreabă la ce să-ți folosească.*
- *Mă-ngropi în fericire cu ale tale şoapte.*
- *Ne cheamă iarăşi seara la felinar de lună.*
- *Zilele goale fost-au de noapte iar umplute.*
- *Cu suliți de privire îşi atacă duşmanii.*

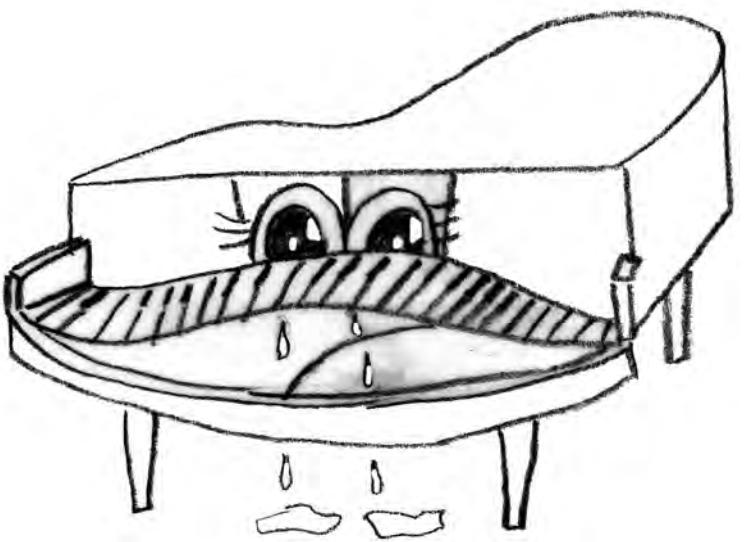

- *Plângea pe clape albe bătrânul tău pian.*
- *Se-nchide Cerul iarăşi în propriul său jur.*
- *Un cântec care moare îşi va lăsa urmaşi.*
- *Cu stropi de soare umbra murdară-i de lumină.*
- *Îmbătrânite haine stau pe-un cuier de om.*
- *Privirile strivit-au tot ce urât era.*
- *Ieşiră-n greva foamei cuvintele pe străzi.*
- *Astralul de durere-i lovit de bucurii.*

- *Cu plânsu-i negru, fata în alb s-a îmbrăcat.*
- *Din floarea vieții cad petalele de timp.*
- *Promit să nu exist în noaptea fără vise.*
- *Pe străzi au înflorit iar ploi de fericire.*
- *Prea multe nopți mi-aglomerează viața.*
- *Sânge curgea din beznele tăiate.*

- *Respiră-n falduri rare rochița de pe ea.*
- *Mască de suflet este chipul meu.*
- *Deplâng leşinul frunzei în cădere.*
- *Deschis-au strigăte sferice ochii.*
- *Priviri imaculate de plânset s-au lovit.*
- *Lacrima este-o lavă de plâns interior.*
- *Ies suflete, prin simțuri, afară să se vadă.*

- *Pe mersul tău tăcut, privirile-mi căzură.*
- *Râdeau în cercuri ample apele străvezii.*
- *Simțeam dureri în unda de umbre-a unui gând.*
- *Un vis de tinerețe pierita-n țintirim.*
- *Oglinzi de ape plânse scâncesc în asfințit.*

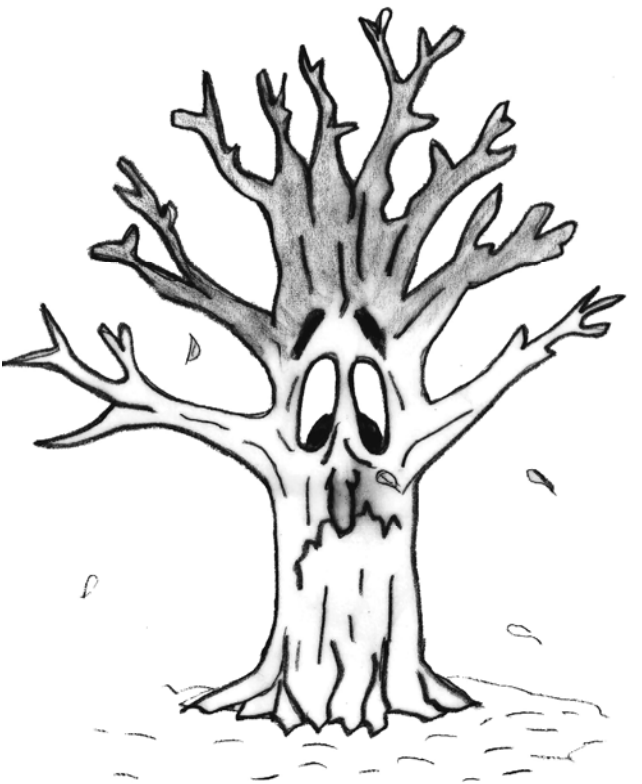

- *Copaci bărboşi de frunze fost-au bărbieriți.*
- *Văd ochii tăi de perle cu-albastre zări în ei.*
- *Vechi adieri de vânturi prin părul tău şoptesc.*
- *Mureau speranțe-n mine ca fluvii în ocean.*
- *În băi de ape clare se scaldă dorul meu.*

- *Ți-admir aliura fină, cu şolduri de vioară.*
- *Curge prin oameni sânge-n şiroaie de trăiri.*
- *Pădurea de ființe, plină-i de uscături.*
- *Mărgelele de stele stăteau pe gâtul lunii.*
- *Femeia asta plânge în versul meu ilar.*
- *Intrarea luminoasă e-o poartă spre-ntuneric.*
- *Ieşiri întunecate lumini aşteaptă-n van.*

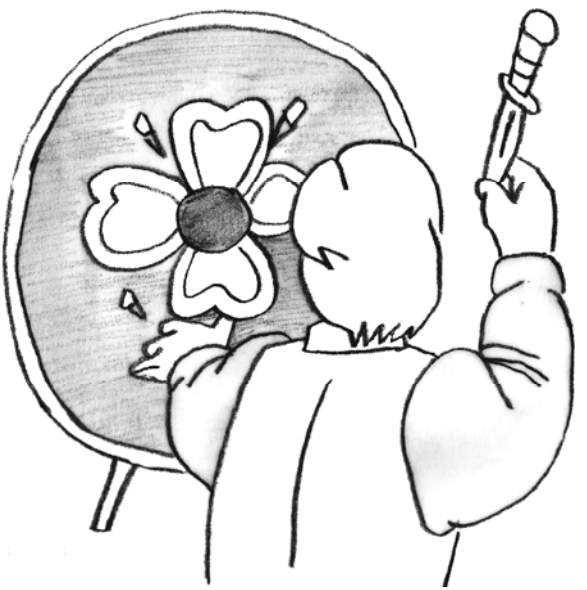

- *Țintește prea departe, aproapele din noi.*
- *Zilele se răscoală în zorii care mor.*
- *Un val năuc mă poartă în marea de-ntrebări.*
- *În frizeria lunii, regii corone-şi tund.*
- *Albinele-nviară, în galbena miere, polenul ce abundă în florile de mai.*
- *Chiar dinăuntrul meu voi smulge întuneric.*
- *Cercurile-n tăcere-şi închid circumferința.*

- *Şi în nadiruri arde viața, ca-n răsărit.*
- *Țâşneşte-n noapte strigăt din ochii tăi tăcuți.*
- *Natura-i fericită că merge-n infinit.*
- *Când viața rost nu are, moartea-i folositoare.*
- *Decât dureri insuportabile, mai bine o moarte suportabilă.*
- *Se vede cum durerea tăcerea-i însoțeşte.*
- *Minerii fericirea şi-o sapă-n miez de roci.*

- *Îmi caut timpu-n ora minutului trecut.*
- *Mormintele veghea vor tăcute peste noi.*
- *Îmi caut fericirea pe al durerii mal.*
- *Bolnav de galben, timpul, în toamnă a intrat.*
- *Eu versuri amuțite vreau să lipesc pe cer.*
- *Purtat-am în valize prea grele depărtări.*
- *Nemăsurate imnuri înghit cuvinte reci.*

- *Durerea-i o ființă ce moare des în noi.*
- *Chemarea de-mpliniri în spațiu virulează.*
- *Sculptat îți văd eu chipul pe-o lacrimă de floare.*
- *În razele de soare, tu, eul să nu-ți pierzi.*
- *Din salcia pletoasă, atârnă mâini de plâns.*
- *Graba vertical, m-acuză-n plan orizontal.*
- *Voi rupe bariere, o cale să-mi găsesc.*
- *Orbiră nopți mărețe, în dimineți de vis.*

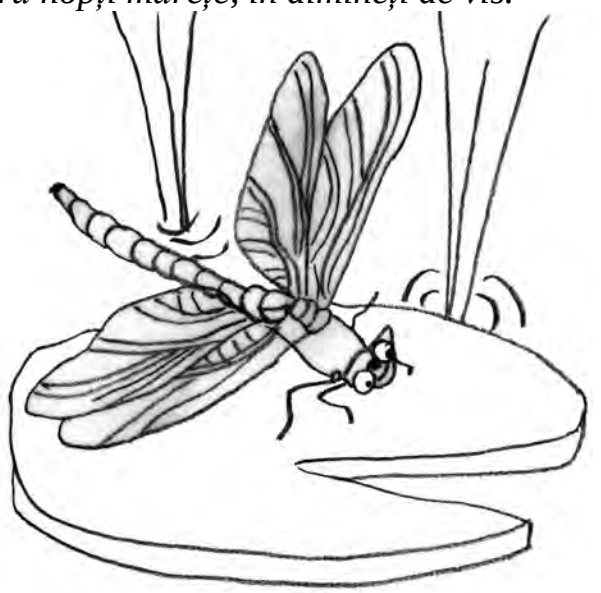

- *Precum o libelulă, ideea îmi zbura.*
- *Cu țipete în tâmple, mă-mpinge dorul greu.*
- *Trăiesc în intertimpuri exteriorizate.*
- *De plâns, cămaşa-i veche, se transformă-n durere.*
- *Pădurile-mbrăcară nou strai de sărbătoare.*
- *Dimineţile reclădesc cetăţile ruinate de-ntuneric.*
- *Poetul se îmbăta cu cald răsfăț de liră.*

- *Cu braţe de dorinţă, eu trupul ţi-l cuprind.*
- *Eu risipit în tine, aş vrea să mă adun.*
- *Pentru a câta oară te naşti, în dorul meu?*
- *Pe bandă am prins glasul tău, ca la indigou.*
- *Păliţi de întuneric, frumoşi sunt sânii tăi.*
- *Viaţa îţi dete vremea, frumos să o risipeşti.*
- *Cad orele pe-altarul timpului meu trecut.*

- *Copilăria pare izvor de tinereţi.*
- *Tot în aval plutesc toate-ale mele gânduri.*
- *Şi cerul te privea cu încordări albastre.*
- *Pământul stele culegea în poala lui de tină.*
- *Un verde de împliniri păşteau cirezile virgine.*
- *Privit-am în afară prin ochii tăi cei verzi.*
- *Doinele implorau urechi să nu fie-ascultate.*
- *Maeştrii vorbelor şomau, printre tăceri deşarte.*

- *Copaci cu râsuri de zăpadă, visează iarăşi primăveri.*
- *Curg ape concentrate-n izvoare de lumini.*
- *El îşi uitase ochii între sânii tăi.*
- *Au izbucnit în plânsuri recile izvoare.*
- *Un ochi de cer albastru, clipeşte printre nori.*
- *Lumina-i condensată-n întuneric.*
- *Pătrunşii de prostie sunt cei mai fericiţi.*
- *Parfumuri de-amintire în scrin sălăşluiesc.*
- *Mâinile străzii urcă încet pe trotuare.*

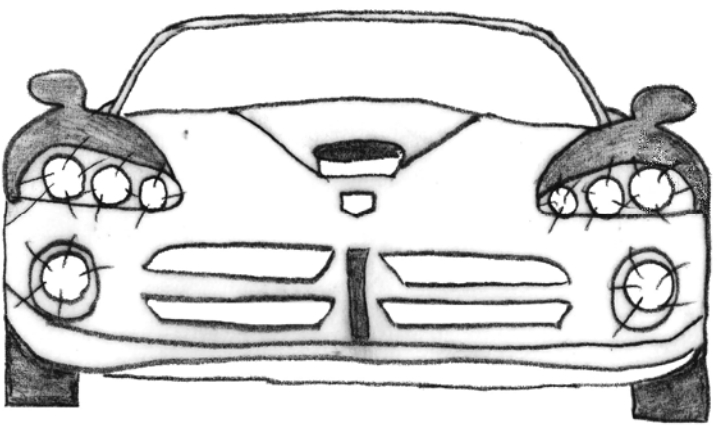

- *Maşini chioare de faruri orbecăie pe drum.*
- *Un stol de-mpuşcături se naşte-n lan de spice.*
- *Munţii coboară-n râuri, de stele să se spele.*
- *Omul este ideea în însuşi încolţită.*
- *Actor eu sunt pe scena propriei mele vieţi.*
- *Cu însetare îţi sorbeam culoarea, lăsată-n urmă de al tău parfum.*
- *Frumoasă curiozitate, m-atrage-n mrejele-i de vis.*

- *Strângeam prezent din ultimul trecut.*
- *Cântări cu voci de valuri oceanul înalță.*
- *Se cască ziua albă din gura dimineții.*
- *Toți vor în ceruri aş fixa fotolii.*
- *Se revărsau din guri cascadele sonore.*
- *Zgomote ca de ceară ieşeau din urdiniş.*
- *Îl muşcă mintea iute, cu dinții de idei.*
- *Mă țin de umbra ta, ferindu-mă de soare.*
- *Zăpezi de aur alb omătuiau câmpia.*
- *Închipuiri de umbre vagabondau prin vis.*

- *La întrebări abstracte, răspuns concret eu vreau.*
- *Învălui în speranțe bietul meu viitor.*
- *În mine, câte-o dată, luceferii cobor.*
- *Şi inima-mi valsează pe unde de mister.*
- *E-ndrăgostit şi bradul de clinchet de izvor.*
- *În lumea mea eu sunt o rază de lumină.*
- *Ne-acoperim de lacrimi, sub ploaia de noroc.*
- *În ceața zării cântă un cuc de nori curați.*
- *Căutătorul n-are timp de copilării.*

- *A ațipit, se pare, Soarele-n cer, cu-o stea.*
- *Tăceri înțepătoare, în sclavi ne-au transformat.*
- *Eu mândru trec, călare, chiar pe al meu trecut.*
- *Obsesii de natură mă amețesc mereu.*
- *Frunze de viață-mi cad în timpul cel trecut.*
- *Ochesc adânc prin vremuri, cu gloanțe de gândire.*
- *Vorbeau tăceri, în şoaptă, despre cuvinte reci.*
- *Se-îneacă-n mare râul cu sete de mărire.*

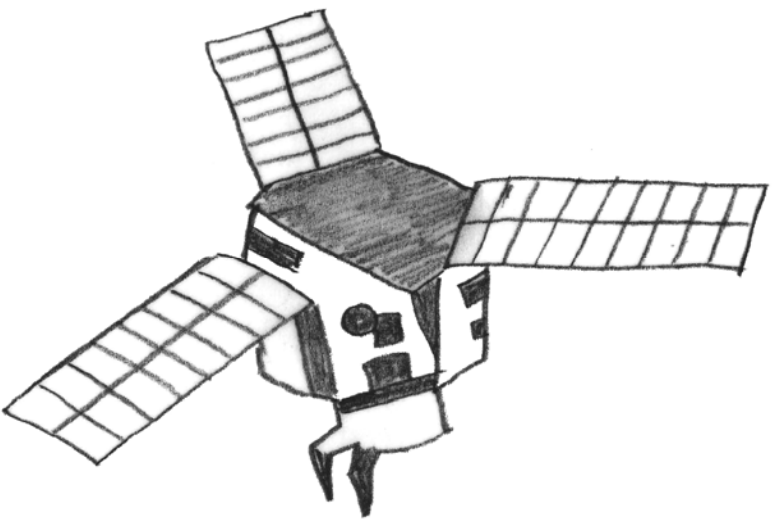

- *Mi se rotea în creier iubirea satelit.*
- *Am fost pupat cu buze fierbinți, de Țara mea.*
- *Partidu-i ochi de Țară, privind spre viitor.*
- *Te-ai rătăcit aseară, profund, prin ochii mei.*
- *Te-am sărutat cu-n gând, golindu-te cu-o şoaptă.*
- *Ca lacrima de mică-i speranța ce-o mai am.*
- *Nicicând nu vor să fie lucrări ce voi a fi.*
- *În amintiri învălui, cu tine, trup şi trai.*

- *Aramă grea e timpul topit în viața mea.*
- *Eu sunt în slujba vremii; ea nu-i în slujba mea.*
- *Eu mii de vieți trăit-am în viața asta scurtă.*
- *Trag timpuri după ele cosciuge-n cimitir.*
- *În umbra vieții creşte trecutul tumultos.*
- *Îmi place începutul, sfârşitul mi-e ostil.*
- *Gândesc acum şi pentru atunci când n-oi mai fi.*
- *Iubirea ne ucide cu dulcele-i otrăvi.*
- *Ne cheamă cerul verii să nu încărunțim.*

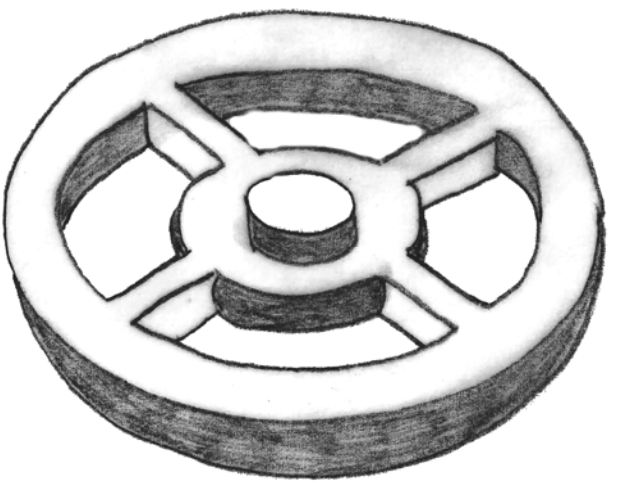

- *Roțile anilor se-nvârt pe axa vieții noastre.*
- *Imagini îşi iau zborul, spre neuitări de timp.*
- *O noapte absolută mă-ngroapă-n amintiri.*
- *Sufletul mi-e tradus în muzici de fanfare.*
- *Noian de unde calde răcorile-mi înec.*
- *Răsare clar din note o caldă simfonie.*
- *Trecute ore faste în viitor aştept.*
- *Culorile aprinse în spirit ludic ard.*

- *Izvoarele, prin susur, trăiesc intens şi clar.*
- *Stau zgâriat pe scoarța unui nume.*
- *Prin muguri urcă pomii, către rodiri târzii.*
- *Vise de ceară neagră, coşmaruri îmi aduc.*
- *Ascultă pulsul ierbii de coasă întrerupt.*
- *Văd raze de-nceputuri, țâşnind în viitor.*
- *Un şir de ani m-apasă, cam amenințător.*
- *Respiră timpu-n ceasuri ce nu se mai întorc.*

- *Cu sorcove de ape plecat-a râu-n vale.*
- *Rochia zile, noaptea, noi o vom dezbrăca.*
- *Aş vrea s-aprind un foc, cu filele de ani.*
- *Uitări atemporale mă-mping spre viitor.*
- *Un soare din val iese-n creştetul dimineții.*
- *Îşi vinde ora zilei pentr-un nucleu de noapte.*
- *Mi se-aşezară ochii sub tâmplă, să viseze.*
- *Scriu piese care ştiu că nu îmi vor fi jucate.*
- *Poeții mai rostiră sunete-nmormântate.*

- *Nu mai renasc speranțe din clipele ce mor.*
- *Distanțe mici, viteze mari şi timpuri scurte.*
- *Sub coase plânge iarba, cu lacrimi de otavă.*
- *Văd ceruri de lumină cum paşnic mă cuprind.*
- *Rămasa cicatricea; durerea a plecat.*
- *Zâmbetele-i mijesc din negrele mustăți.*
- *Avea un chip hidos, de umbre-ntunecat.*
- *Când naşte ziua ore, aş vrea aici să fii.*

- *Explozii mute crinii, făcut-au din miros.*
- *Mai sună-n rime calde sufletul său curat.*
- *Culege-mă cu grijă, din calendare vechi.*
- *Zăceau în gropi comune cei fără de mormânt.*
- *O flacără umană cuprinse-un animal.*
- *Încep să-ncărunțească tinerii ani ai mei.*
- *Trecutul mă-nfioară cu frig de viitor.*

- *Altoaie de putere să punem în copii.*
- *Din muntele fântânii vreau setea să-mi ogoi.*
- *Se-nmoaie în albastru ziua cu flori de in.*
- *Au măduvi de pământuri strămoşii cei trecuți.*
- *Închişi vor fi acei ce cheile dețin.*
- *Sunt toate ale lui, deşi nimic nu are.*
- *Pământul, osanale spre Soare înălța.*
- *Propun să fac mai multe, să-mi iese câte-am vrut.*

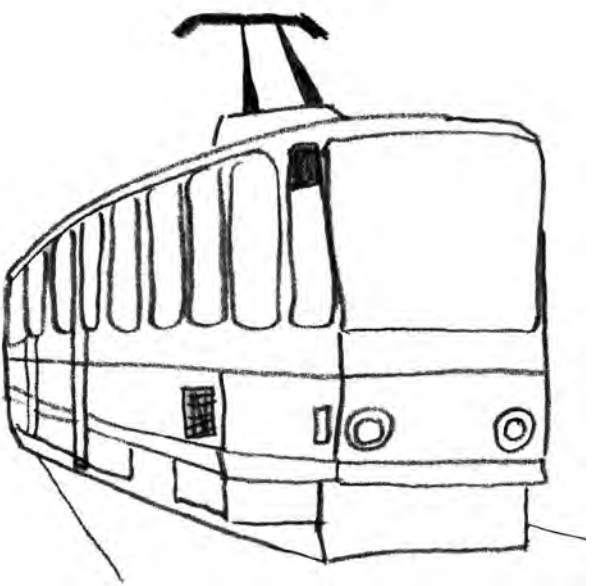

- *Tramvaiele-s ca melcii cu coarnele-n curent.*
- *Vorba i se ridică mai sus decât e el.*
- *Sunete şi imagini, în grabă, el citea.*
- *Îmi cânta-un brad de păsări, cu sunet de lumini.*
- *I-au ras pe toți odată; până şi pe imberbi.*
- *Sunt nimenele care tot creşte în ceva.*
- *Nu ştiu ce mă opreşte să sar din mine-afară.*

- *Un om, trecând prin oameni, de-un Om a fost oprit.*
- *De dincolo de simțuri, o lume mă simțea.*
- *Rămase-n urmă timpul grăbitului din el.*
- *Şi răsăritul tânăr râdea către apus.*
- *Ființele aprinse se sting în focul lor.*
- *Simțeam cum mă inundă oceanele ce mor.*
- *Am coborât în noapte prin cerul plin de vise.*
- *Lovit de ani, mai plânge timpul cel irosit.*

- *Triluri de păsărele mă-nțeapă în urechi.*
- *Trăiesc prin publicații, deci încă mai exist.*
- *Trăieşte-n tihna verii tot codrul înverzit.*
- *Sunau a stingeri greieri, în codrul obosit.*
- *Liniile privirii s-au arcuit de timp.*
- *Victorii inutile adesea m-au înfrânt.*
- *Omul sfințeşte locul pe care-l va spurca.*

- *S-a-nchis în el cu-n lacăt şi cheia a-nghiţit.*
- *Omul e potrivit pe locul care-i place.*
- *Prea lacom să citesc, n-am timp de frunzărit.*
- *În naşteri moare timpul ce nu va mai veni.*
- *În cimitir de ceară plâng moarte lumânări.*
- *Din flori de piatră seacă mirosuri el scotea.*
- *Privirea-i mătura gunoi de timp pierdut.*
- *Apa nestinsă pare, de focul ce a curs.*

- *Furtuna s-a născut din adieri uşoare.*
- *Încerc să trec agale, prin valea mea de lacrimi.*
- *Crengi de mătase rupt-am din pom de borangic.*
- *Aud cum curge câmpul în grânele din lan.*
- *Urcam în vârful nopţii, sperând să dau de zi.*
- *Se-ascut în mine unghiuri către speranţe mari.*
- *În ritm de termometru, temperatura creşte.*
- *Planul iubirii tale, spre mine s-a-nclinat.*

- *Lunec neputincios, pe marginea uitării.*
- *Linii de fericire trec pe şoseaua vieții.*
- *De ce un prost să-i fie stăpân unui deştept?*
- *Întunecat mi-e văzul de raze neaflat.*
- *Pe paralelele iubirii cad unghiurile triste-a părăsirii.*
- *În cenuşa de cuvinte, cărbuni aprinşi mocnesc.*
- *Îmi înfloreşte ceasul în taina aşteptării.*

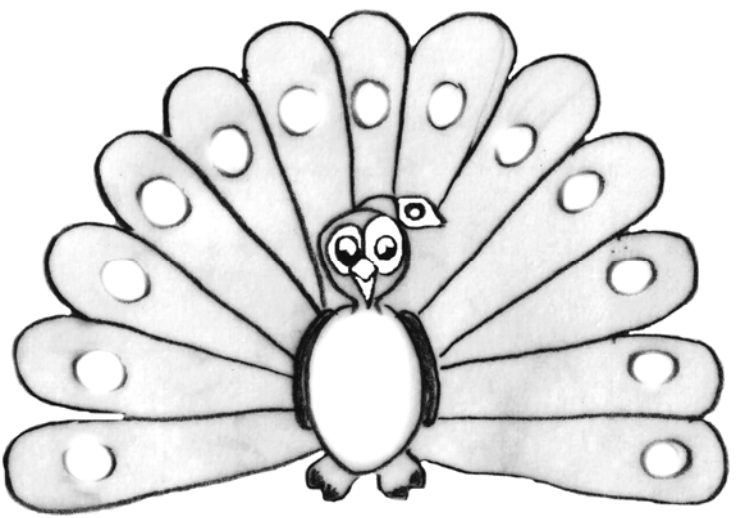

- *Cozi de păuni umflate, cuvintele îmi par.*
- *Ne cheamă ceasul veşnic în cursa lui de foc.*
- *Răsare ora zilei din noaptea ce-a trecut.*
- *Respiră colorata zi, florile din ronduri.*
- *Se uită fix la mine o oră de pe ceas.*
- *Nori negri se adună pe cerul ne-ntinat.*
- *Fereastra unei clipe azi s-a deschis spre mine.*
- *Din cerul sfânt, un înger, coboară-n ploi de zloată.*

- *În gol priveşte luna, la geoidul mut.*
- *Prin muzica din cramă, vinul lin lunecă.*
- *Noaptea scăldată-n vise, în soare se trezi.*
- *Îşi prelungea fiinţa prin dansul popular.*
- *Neliniştea m-apasă, cu forţa, înspre griji.*
- *Strănută cerul aspru, în trăsnete de nori.*
- *De icter pare luna, bolnavă-n pat de cer.*
- *Cad fructe de visare, din ramul nopţii reci.*

- *Arici cu ţepi de raze e soarele bălan.*
- *Vin visuri albe-n gene, din noaptea de nămeţi.*
- *Curgeau călduri din soare, prin razele de foc.*
- *Sub creanga unui veac, nevolnic sap mormântu-mi.*
- *Himera-mi sugerează false realităţi.*
- *Spaţiul normat de aştri, aleargă-n infinit.*
- *Din picuri de-ntuneric, noaptea s-a-nfiripat.*
- *În lacrimi de omături plâng iernile târzii.*

- *Un strigăt şerpuieşte în neauz de surd.*
- *Port chipul Țării mele în suflet şi în gând.*
- *Mamele fără naşteri, copii au adoptat.*
- *Se încleştase timpul în spații de neant.*
- *Se naşte clipa, veacul spre ere dăinuind.*
- *Visează poezia s-ajungă pe Olimp.*
- *Aleargă umbra nopții, lumina ce-a născut.*
- *Urcând, priveşte-n urmă, să ştii cum să revii.*
- *Țărâna din clepsidră încet m-a-mbătrânit.*

- *Mi-a putrezit condeiul prin călimări de vers.*
- *Mai port în amintire fapte de țintirim.*
- *Aştept să-mi cânte cucul şi-aud o cucuvea.*
- *Când lumea se distrează tu în spital boleşti.*
- *Eliberează ore ceasul care a stat.*
- *Avea un râs de parcă recent m-a păcălit.*
- *Clocit-am multe zile pe patul din spital.*
- *Exploatau creații, din multe-acumulări.*

- *Transformă negativul în pozitiv, de poți.*
- *Din falsități unite nu iese adevăr.*
- *Am vrut să ies din spațiu şi-am nimerit în timp.*
- *Trecutul îmi coboară în inimă, tiptil.*
- *Cele mai mari afunduri tânjesc spre înălțimi.*
- *Era tumult de multuri în plinul de prea mult.*
- *Eu pot în neputințe uşor să mă întorc.*
- *Speranțele mignone-s înalte cât un vis.*

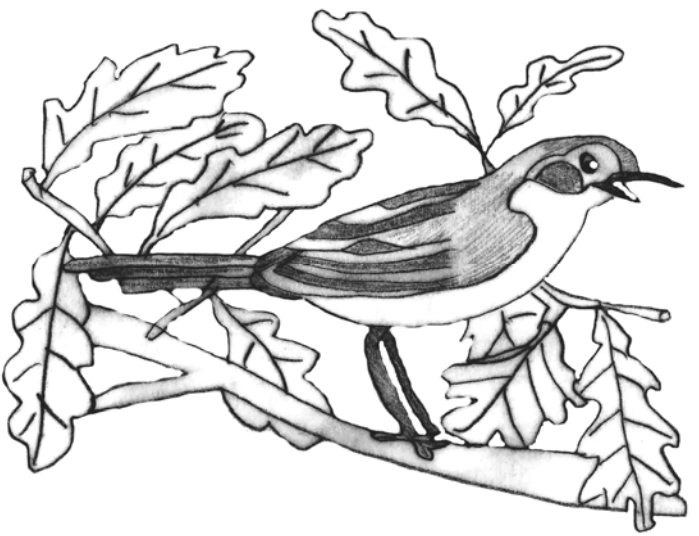

- *Laureată-n cântec, privighetoarea tace.*
- *Mai locuia-n coşciugul cadavrului din el.*
- *Zăvorul amintirii e tras peste uitări.*
- *Sânge de ceață curge din norul cel ploios.*
- *Şi curiozitatea se naşte prematură.*
- *Omul e o măsură mult prea nemăsurată.*
- *Om sănătos văzut-am, cu spiritul bolnav.*
- *S-au rătăcit pe ceruri stelele fixe-n timp.*

- *Ochii tăi stârnesc ecouri în visele mele de dor.*
- *O noapte, cu-ntuneric, iar m-a legat la ochi.*
- *Capitonați cu şoapte-s pereții din urechi.*
- *În grele gravitații dragostea m-a împins.*
- *Lichelele-adunate-s în colonii de hoți.*
- *Umbrele cu mirosuri de soare eclipsate-s.*
- *M-am fost născut de fapte ce-s în persoana mea.*
- *Când încălcam secunde, minutul mă-njura.*

- *Incendii de iubire inima mi-a aprins.*
- *Scriu despre transparența oraşului opac.*
- *Se-aud foşnete de paşi în surda-mi aşteptare.*
- *Gazela de femeie mi-nchise gazele.*
- *Bărbosul femeiesc ce masculin a fost.*
- *Într-un el dormise o într-o-mbărbătare.*
- *Este nedrept să crezi că nu este nedrept.*

- *Scrieri de zeci de pagini, un mic citat înghite.*
- *Cădeau nămeți de iarnă peste zăpezi de frig.*
- *Scriu despre cei ce ştiu că despre ei nu scriu.*
- *Iubirea dă în clocot, pe focul neaprins.*
- *Marea-i munte adânc – albastru – plin de ape.*
- *Filă cu filă, marea-şi citeşte valuri mari.*
- *S-a-mbolnăvit lumina de seară şi de vis.*
- *Precum un cer căscat, genunile-mi zâmbesc.*

- *Grâul, pe drum de ţară-i cu gândul la oraş.*
- *Din a timpului caleaşcă, anii au fost biciuiți.*
- *Îmi şchioapătă destinul ce-l de sfârşit bolnav.*
- *Crescuse timp hain în barba lui de moş.*
- *Tot ce-a-nceput în mine, în mine s-a sfârşit.*
- *Nici o viață nu-i eternă ca moartea cea de temut.*
- *Drumul meu, sfârşit în mine, să-l continui nu mai pot.*

- *Opreşte timpu-n clipa vieţii şi omoară-l, dacă poţi.*
- *Scăpăm pe jos secundele din ceasuri.*
- *Capacele-i săreau de-atâta stat.*
- *Viaţa-i ca un tren cu mărfuri ce mor în drum spre Infinit.*
- *Merg înspre cer acei corbi ce zboară pe pământ.*
- *În umbra sufletului meu un soare-a răsărit.*
- *Un cer căscat în ape pare marea.*
- *Avem moarte perfectă şi viaţă de eşecuri.*
- *Speranţă-n ochii tăi e gata să se-înece.*

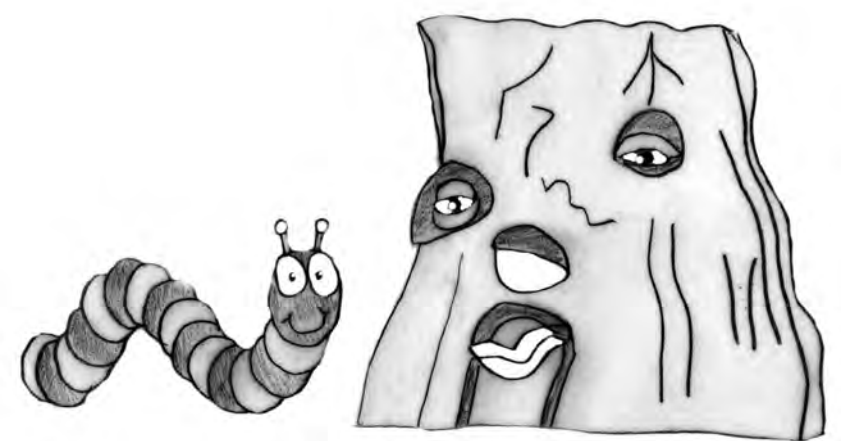

- *Omizile mergeau spre pomul lăudat.*
- *Eu din trecut fac poze-n viitor.*
- *Îngălbenit-au ani în calendare.*
- *Cu limbi de vânt acum vorbeşte marea.*
- *Timpul îmi rupe foi din cartea vieţii.*
- *Speranţe-ndoliate port în timp.*
- *Soarele-şi pune doliu de eclipsă.*
- *Sub ploaia de cuvinte eu m-am udat prin voi.*

- *Cu glas baritonal o beznă m-a surzit.*
- *La orgă îmi cânta lumina-n vechiul schit.*
- *S-a descărcat, prin moarte, de grave tensiuni.*
- *Priveşte semiluna cu-n ochi semideschis.*
- *Viscole de lupi turbați, prin lanuri răscoleau.*
- *Îşi aplecase zgomotu-n tăcere.*
- *Crivățul iernii se încrunta crunt.*
- *Pământu-i scufundat în cerul de azur.*

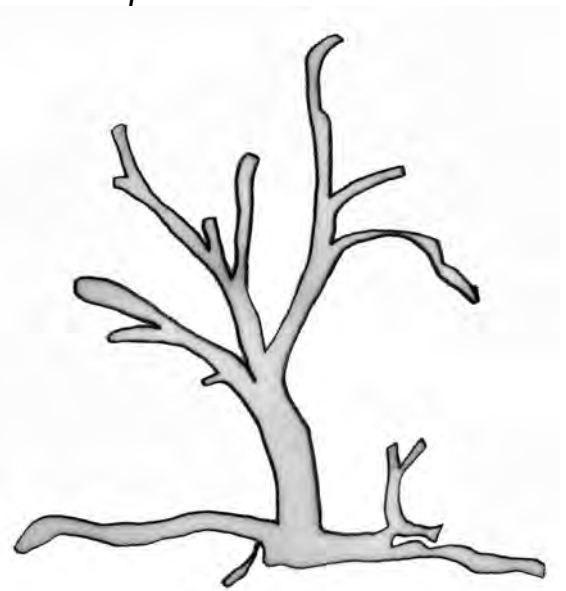

- *Crengi negre, fără frunze, par ciungi îngrozitori.*
- *Şi marea îşi brodă cu valuri nebunia.*
- *Zăpada iar topit-a mirosul toamnei reci.*
- *Miroase a tăcere umbra de sub platani.*
- *Ningea cu poezie peste poeți imberbi.*
- *Anii îşi nasc urmaşii în nopți cu foc Bengal.*
- *Văd vorbele cum cad din micile ecrane.*

- *Valul pe mal aruncă emoţii submarine.*
- *Un gând, ca o rachetă, spre tine am lansat.*
- *Rafale de eşecuri m-au ciuruit în zori.*
- *Îmi zboară avioane de doruri către tine.*
- *Un tun de bucurie astăzi m-a bombardat.*
- *Pe-altare de-ntuneric,ofrande-am lepădat.*
- *Pe cer, urme de stele; urme de paşi pe sol.*

- *Vârcolacii de noapte, rod luna de pe cer.*
- *Între foc şi între noapte se află gândul meu.*
- *Vedeam prin lucruri lumea care se urâţea.*
- *Merg casele, cochete, pe lâng-al Ţarii drum.*
- *În eul meu mai simt nucleu-ntregii lumi.*
- *Clipa cu uşi de aur în ceas mi s-a deschis.*
- *Au înflorit caişii în fluturi efemeri.*
- *Zăpezi umane cad din îngerii de nori.*

- *Muzica-nchisă-n discuri plânge din gramofon.*
- *Prin vorbe păcătoase, el ne scuipă cu iad.*
- *Iar râde luna plină în focul de-mprumut.*
- *Dealuri din munți născute, se varsă în câmpii.*
- *Din talpa poeziei eu spini de rimă scot.*
- *E foarte lângă mine ceea ce nu-mi doresc.*
- *Eu printre sentimente adesea galopez.*
- *Ii cresc aripi de noapte somnului meu barbar.*
- *Se-mbracă-n bâlci oraşul de-alegeri pregătit.*
- *O picătură blondă înaintă spre râu.*

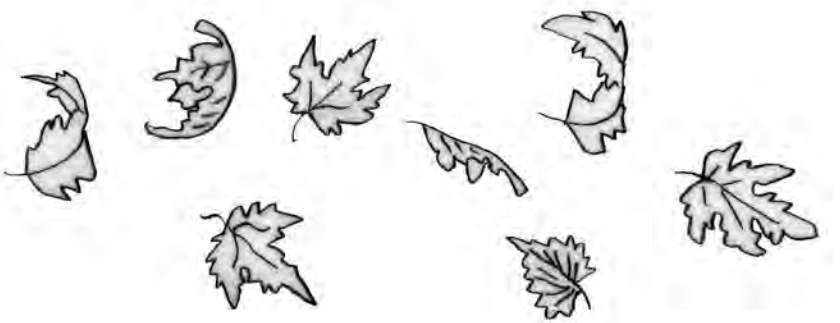

- *Prin ploi, frunze căzute, cu vântul se certau.*
- *Creieru-şi lumina cu opere de artă.*
- *Actori-şi văd pe scenă talentul prelucrat.*
- *Zdrențe de sentimente bune de peticit.*
- *Prin voce fermă el îşi scălda amăgirea.*
- *Veneam dinspre o toamnă, să mă primăvărez.*
- *Văd stele dolofane, mergând spre Infinit.*
- *Timpul mătura vorbe ce nu-s transpuse-n scris.*
- *Eu îl pofteam la mine, el mă poftea la soare.*
- *Văd zilele cu soare întinse prin poieni.*
- *Avea nămol de gânduri; nămol aurifer.*

- *Te-a ascultat şi te-a văzut, doar mama ta, cu drag.*
- *Creşte în tinereţe, pruncul cel dolofan.*
- *Mă cumpăram pe mine cu câteva minciuni.*
- *La dragostele false, făcut-am alergii.*
- *Se-nfioră de sine zefirul, în amurg.*
- *Văd chipul unor vorbe în litere, sculptat.*
- *Exist deşi, pe mine, eu parcă nu mai sunt.*

- *Sunetele pe schiuri, alunecau în vale.*
- *Mă simt tot mai întreg, la toţi când mă împart.*
- *Deşi-s dotat cu mâini, cu fruntea mă hrănesc.*
- *În sihăstria mea, cu mine mă-întâlnesc.*
- *Doar cântecul de leagăn mă poate retrăi.*
- *De ele speriate, ideile, îmi fug.*
- *Tot bând la zbor de păsări, de cer m-am îmbătat.*
- *Neanturile albastre, mi-ntorc ochii pe dos.*

- *Să mă aştepţi iubito, şi când n-oi mai veni.*
- *Mă-mpiedecam de mine, pe drumul tău de vis.*
- *Măcar de-aş şti a plânge, poate-aş fi fericit.*
- *Un tăvălug de carte în mine a pătruns.*
- *Cresc prunci bălai prin sate, şi cimitire cresc.*
- *Călătoream spre mine, cu-n tren de viitor.*
- *Câte puţin întârzii în tine, uneori.*
- *Strigat-am după mine dar nu m-am auzit.*

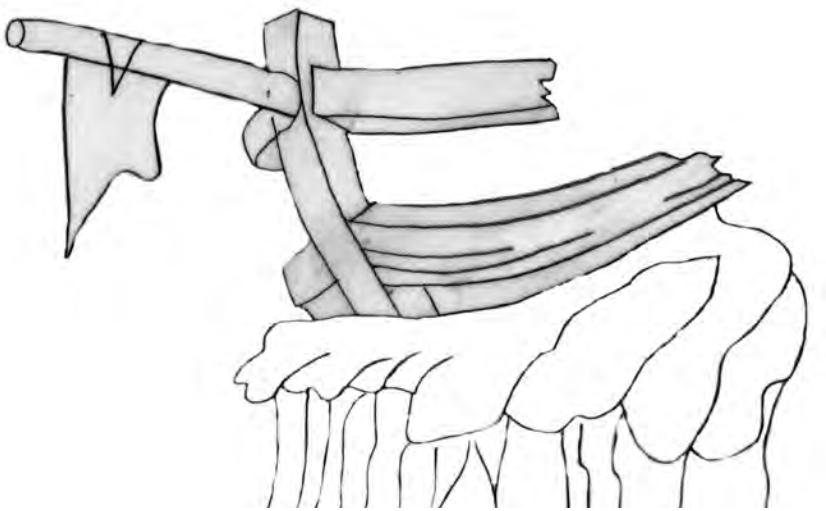

- *Cuvintele epave ţâşnesc din adânci ape.*
- *Mă caută un lucru pe care l-am uitat.*
- *Se înţepă în zare apusul, cu o stea.*
- *Se are doar pe sine, multiplul cel din el.*
- *Focarele m-apasă, spre a clădi idei.*
- *Când nu încap în mine, încerc să intru-n voi.*
- *Te simt cum, câteodată mă mai atingi cu-n gând.*
- *Tu mult mai ai de gând să te ţii după tine?*
- *Să mă doineşti cu doruri aştept, aştept, aştept.*

- *Cu-o lacrimă eu, astăzi, mă simt mai uşurat.*
- *Convins sunt eu că numai o doină te-nmoaie.*
- *Atât m-am fiert în mine, până ce-am dat pe-afară.*
- *Aş vrea să rătăcesc prin timpul viitor.*
- *Fug după timpuri care acum nu se mai întorc.*
- *Lumea din noi afară, prin greve a ieşit.*
- *Eu m-am lovit de mine şi nu m-a cam durut.*
- *Doar gândul se mai ține, precum un scai, de mine.*

- *Îşi scutură aripa de înălțimi, un şoim.*
- *Uzați de împărțire căci vreau să vă sunt dat.*
- *Limitele se luptă să scape de sfârşit.*
- *Nimeni nu poate şti când mă voi nemuri.*
- *Sora mi-e steaua care acum cade pe cer.*
- *Memoria se-ntinde, în timp, ca un elastic.*
- *O arie de gânduri m-aşteaptă să le nasc.*
- *Mi-ascut creionul minții cu-o lamă de idei.*

- *În sala de lectură, timpul e condensat.*
- *O boală legitimă, mă vizitează des.*
- *Se vând în magazine şi visuri, pe nimic.*
- *Imperii de iluzii se bat în capul meu.*
- *Tăişuri de pumnale pipăi, în gând de rană.*
- *Privesc cum vorbe surde în fraze lunge, mor.*
- *Îmi sar în aer gânduri de pace şi progres.*
- *Garoafele-s gravide de miros colorat.*
- *Port tone de tristeţuri în trupu-mi obosit.*

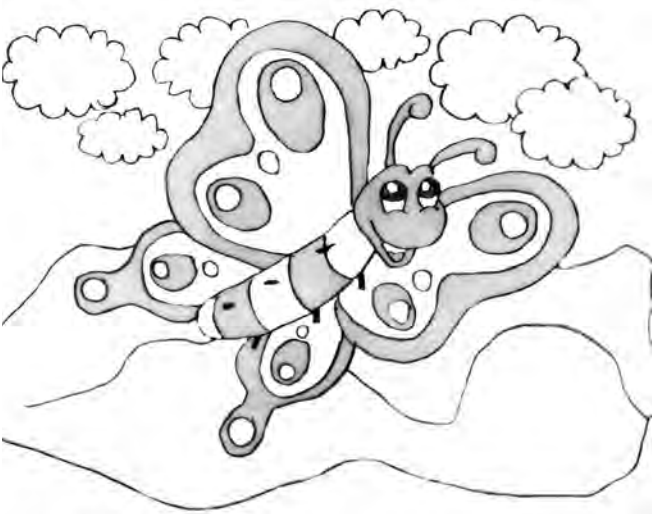

- *Fluturii urcară dealul de culori.*
- *Car metri cubi de grijuri, tristeţuri şi-ndoieli.*
- *Aş vrea să ies din mine, să mă adun în voi.*
- *Dureri de kilograme se varsă-n drumul meu.*
- *Mi se topesc în suflet profunde nopţi de vis.*
- *Uzina mea de gânduri intrată-n faliment.*
- *Culoarea plângătoare, iar m-a contaminat.*
- *Aş vrea să-mi pot ajunge gândul ce mi-a fugit.*

- *Numele nu-ți ucide cu fraze de-mprumut.*
- *Răspunsul tău e strigăt ce pune întrebări.*
- *Când să pătrund în lume, uşa mi s-a trântit.*
- *În urma mea aleargă Timpul, spre Viitor.*
- *Eul meu calm străbate vagi țesături de nervi.*
- *Buzele-ți cer săruturi, prin doruri scrise-n ochi.*
- *Dureri raționale mă caută-n destin.*

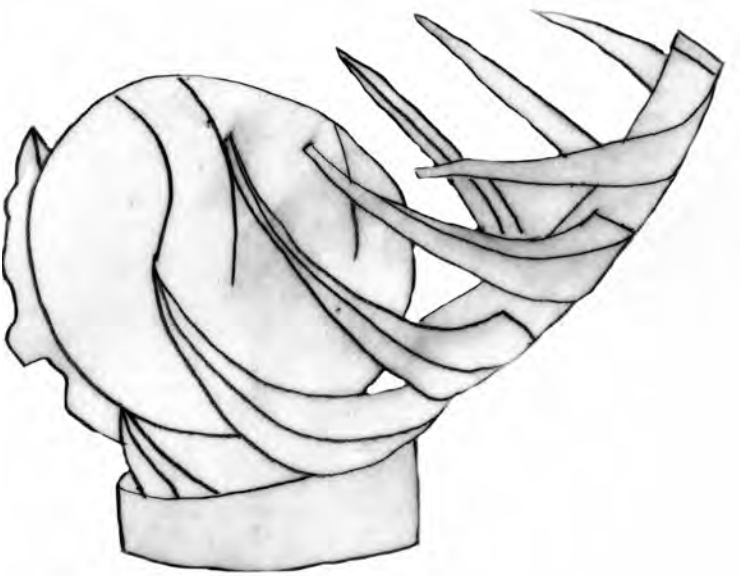

- *Sculptură prea frumoasă din amintiri zidesc.*
- *Ar vrea-o pe a patra, din toate cele trei.*
- *Când timpu-şi lasă barbă, înseamnă că-i bătrân.*
- *Dorm pe saltea de vise şi pernă de coşmar.*
- *Îl contrazic pe Hegel, cu arta din orice.*
- *Părinții tineri au mult prea bătrâni copii.*
- *Iarăşi m-a păgubit ştiințifica eroare.*
- *Cel care moare singur de toți va fi jelit.*

- *O aură de plânsuri diforme m-a marcat.*
- *Ne ducem Țara-n suflet, oriunde ne-am afla.*
- *Curat trăieşte-n lume doar cel ce-i anonim.*
- *Împuşcăm amintiri, cu gloanțe de regrete.*
- *Trimis-am iar mesaje spre oamenii ce vin.*
- *Cădem în gropi de timp, prin lutul ancestral.*
- *Rulează roți de gânduri pe drumul de suspin.*
- *Moare încet în sine-mi copilăria mea.*
- *Mă reîntorc în mine cu fiecare somn.*

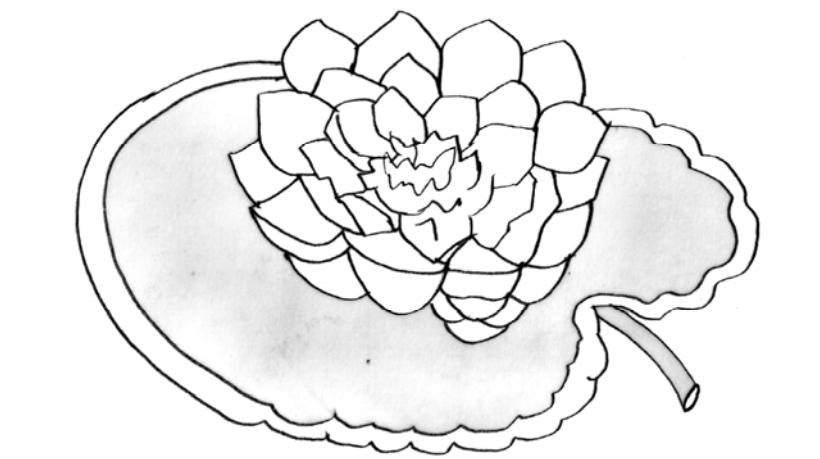

- *Fete de nufăr lacul născu în flori de alb.*
- *Prin gloduri seci mai umblă târfele nopții reci.*
- *Din lustră îmi zâmbeşte o lumină mincinoasă.*
- *În patul băiețesc, cleioase vise dorm.*
- *Perdeaua amintirii, trasă-i peste trecut.*
- *Un întuneric pur a înghițit lumina.*
- *Deschide uşa largă spre gânduri care-ți vin.*
- *Jucând la loterie, am câştigat un vis.*

➢ *Ceasuri de ceară topită, măsoară timpuri clepsidrice ce mor.*

- *Un bărbier de soare e umedul amurg.*
- *Noaptea cu vise moarte încă nu s-a născut.*
- *Scheleticele doruri în mine se-ncarnează.*
- *Lucrai o viață-ntreagă numai la crucea mea.*
- *Cei maci, scăldați în sânge, atrag priviri în lan.*
- *În ştreang de creangă, vântul, prin pomi se spânzură.*
- *Din noaptea nemuririi aş vrea să beau un pic.*

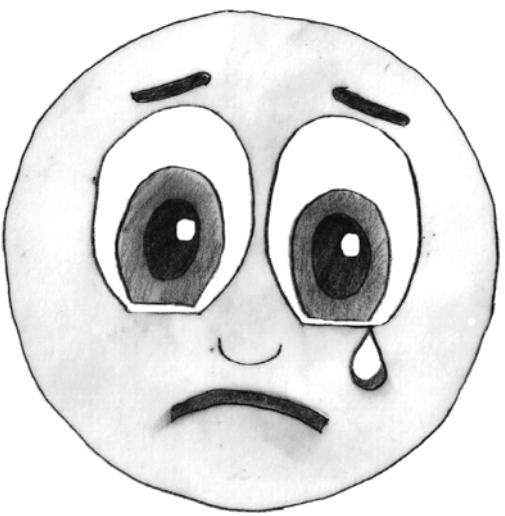

- *Mor lacrimi de tristeţe din ochii tăi senini.*
- *Lumea trăieşte-n mine în ritm de metavers.*
- *Îmi sună scurt la uşă necazurile mari.*
- *Cerşind la universuri, cu-o clipă m-am ales.*
- *Pământul doarme-n cosmos, legende depănând.*
- *Dreptatea şi Adevărul, pe roată trase-au fost.*
- *Coroana roşa-n foc, Dreptății i s-a pus.*
- *Mereu îmi fuge gândul la marginea de zbor.*
- *Eu nefiind, adesea întru-un fiind mă scald.*

- *Petale mute cânta-n parfumul fără gust.*
- *Zorile dimineții la mine limba-şi scot.*
- *Cu un bandaj de aur, Luna s-a pansat.*
- *Râdeau în soare crinii, cu mirosuri de vis.*
- *Ploaia-şi vomita stropii în glodul pământesc.*
- *În noapte, plopul pare un popă decedat.*

- *Schelete de idei se nasc în nopți de stâncă.*
- *Din timp creat mi-e trupul, dar timpu-i trecător.*
- *Speranțele-s mai treze, mereu, în zori de zi.*
- *Căzând în groapa morții, n-oi mai putea ieşi.*
- *Am înnoptat în versul de ziuă criticat.*
- *Parşive sentimente mă-mping înspre păcat.*
- *Ai pâinea şi cuțitul iubirii-n mâna ta.*

- *Un trăsnet de cuvinte m-a electrocutat.*
- *Iar începe apusul, şi estul nu mai vine..*
- *Cobai cu blăni de moarte cresc în laborator.*
- *Ceasul e ca un paznic la puşcării de dor.*
- *La câinii de metale, sănii au înhămat.*
- *Din flori de primăvară, vântul parole-şi face.*
- *Am prins un gând în creier şi-l ţin prizonier.*
- *Ambasador la soare trimis-am gândul meu.*
- *O mână-n cap îi puse Domnul, la negrul nor.*

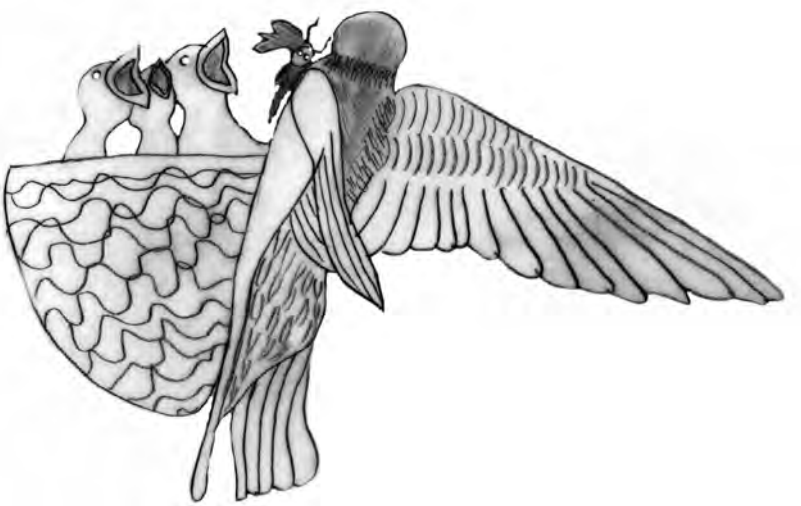

- *Săgeţi de rândunele ţâşnesc din cuib de lut.*
- *Plopii cu trup subţire, adorm cu capu-n nori.*
- *Rari vânturi aiurite, vagabondau prin crâng.*
- *Cad frunze terfelite de ploaie şi de vânt.*
- *Don Juanul cel de fluturi cânta-n balcon de flori.*
- *Eu, printre sentimente adresa poposesc.*
- *Îmi curg în cap cuvinte, din cerul de gândiri.*
- *Şi muntelui de vârfuri corone-i cresc în cer.*

- *Boceau pe mal de lacuri, sălcii cu crengi de dor.*
- *Ziua, cu mâini curate, mă mângâie pe cap.*
- *Azi o contracetate crescut-a în oraş.*
- *Un viscol de geam spart, fluieră a deznădejde.*
- *Obrăznicia vremii, cu sârg o suportam.*
- *Crivățul cu mâini de gheață, iar m-apucă de urechi.*

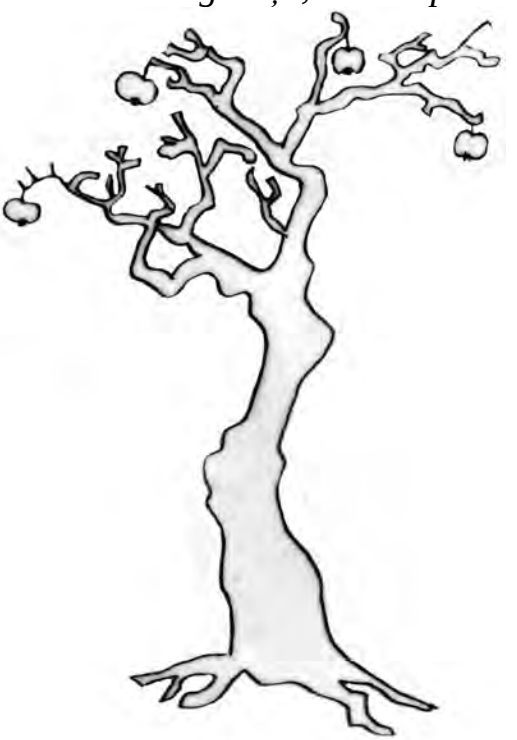

- *Cresc roadele uitării în pomi trăsniți de timp.*
- *Un anotimp pătruns-a iar în odaia mea.*
- *Vorbe cu limba scoasă se duelau în van.*
- *Cu tălpi desculț, crăpate, pământu-i mângâiat.*
- *În loja atmosferei, un vânt şi-un şoim răzleț.*
- *Cu gume de uitare noi ştergem amintiri.*

- *Timpul mai rupe foi din cartea vieții mele.*
- *Copaci-şi băteau capul cum să scape de vânt.*
- *Struguri bolnavi de toamnă, în teascuri mor plângând.*
- *Speranța îmi hrăneşte visele care mor.*
- *Cu zaruri noduroase, îmi joc norocu-n glod.*
- *Atomica sa cruce Pământu-n spate-şi cară.*

- *La chipu-ți de icoană, mă-nchin, deşi-s ateu.*
- *Stau frunzele pe ramuri ca haine pe cuiere.*
- *Copilul începutulu-i cu gându-n viitor.*
- *Am simțul poluat şi-un sentiment plouat.*
- *La un vulcan bătrân iar îi plesneşte bobul.*
- *Respir în versuri albe un cânt de ciocârlie.*
- *Răbdările mi-au fost învinse de-aşteptări.*
- *Cu plete de nisip, prin ape cântă marea.*

- *Steaua de nimeni iarăşi voia a fi ceva.*
- *Din ora de speranță a răsărit lumina.*
- *Speranța, ca un strigăt, îmi trece prin urechi.*
- *Cuvântul mă rosteşte chiar şi atunci când tac.*
- *Cu visele spălate, prin valuri plânge marea.*
- *Poate că se poate, să car cuvinte-n spate.*
- *Dând tipul la o parte, prin spații virulam.*

- *Baba Cloanța Cotoroanța, printr-un basm, mături zbura.*
- *Lumina se retrage din calea nopții reci.*
- *Eu, dincolo de mine vreau, musai, să ajung.*
- *Timpul neblând mă muşca de gândul ne-mplinit.*
- *Surâsuri ruginit-au pe fețe de moşnegi.*
- *Alunecăm pe ore, la-ntoarcerea-n cuvânt.*
- *Sunete de cuvinte spre mine să-ți apleci.*

- *Dincolo de lumină se află nu ştiu ce.*
- *Am fruntea tatuată cu cute de idei.*
- *Rupea, cu o vioară, note din portative.*
- *Lacrimi ce plâng în mine, mi-ajung până în mult.*
- *Vise de viitoruri mi-au naufragiat.*
- *Cuvintele-şi înfing ghearele în idei.*
- *Mă-ntorc în mine iarăşi, cu fiecare somn.*
- *Invidiat-am prostul că nu este deştept.*

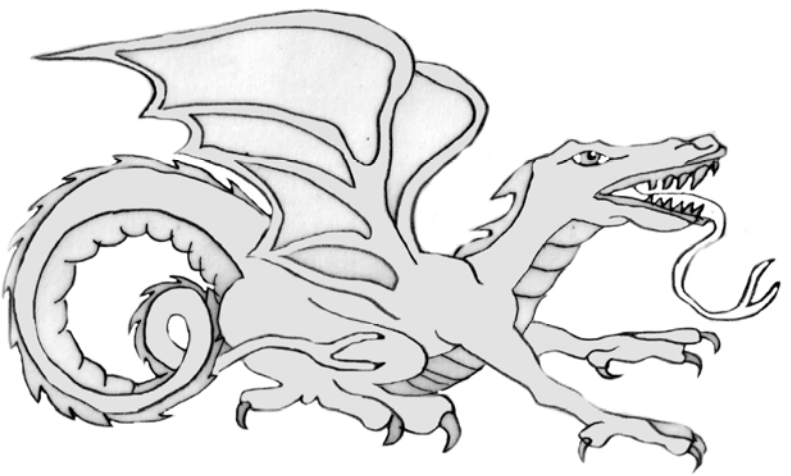

- *Ca de foc, balauri roşii, din amiezi cu dinți muşcau.*
- *Țipat-au glasuri mute, în marea de tăceri.*
- *Şerpii de apă rece muşcau din țărm arid.*
- *Ades culeg la păsări, cu ochii, de pe cer.*
- *La inimă în poartă îmi bate-un dor nebun.*
- *Rănile vechi mă cheamă la calde vindecări.*
- *Văd zile descălțate cum calcă printre nopți.*
- *În rochie de floare grădina s-a-mbrăcat.*
- *La geamul meu de suflet obloanele am tras.*

- *Mi-am stins lumina minții şi m-am culcat pe-un vis.*
- *Ea stăpânea o flotă de flori, care-mi zâmbeau.*
- *Pătruns în sala vieții, biletul să-ți plăteşti.*
- *Pe crengi de cer voit-am cuvinte să atârn.*
- *Vuieşte Universul, de aştri bântuit.*
- *Amețitor de joase fântâni văzui, pe sus.*
- *În umbra lunii vrut-am căldura să găsesc.*

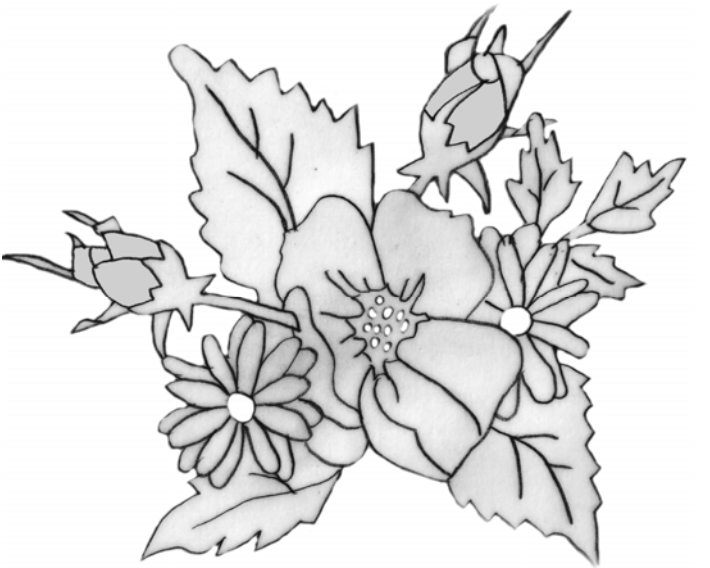

- *Suspină prin buchete, tristețea florilor.*
- *În noaptea vieții tale o lună-a răsărit.*
- *Iar-am aprins trecutul cu foc de amintiri.*
- *Cu mătura măririi sunt curățați cei mici.*
- *Trecutul şi prezentul în viitor se sting.*
- *Înoată-n noapte luntrea unor pescari de gând.*
- *Golit de răutate, sufletul mi-e uşor.*
- *O nimfă în izvoare de lacrimi se scaldă.*

- *Un fir de iarbă firav, voia stejar a fi.*
- *Imagine neclară tu pentru mine eşti.*
- *Făcut-am schimb de umbre cu un seamăn de-al meu.*
- *Ne întrupăm în umbre, sub soarele torid.*
- *Iubirea mea se scaldă în marea de lumini.*
- *Popor de epopee se naşte-n versul meu.*
- *Să nu loviți lumina cu umbre de urât.*

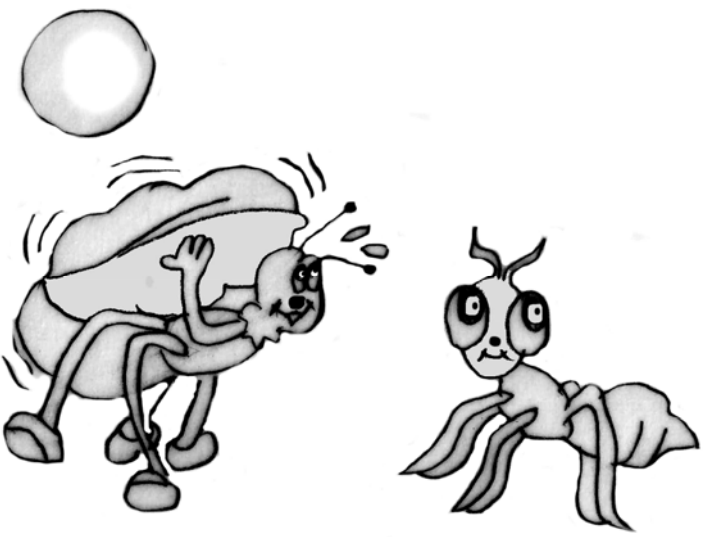

- *Două furnici de smoală, discută-n legea lor.*
- *Între mine şi eu, sunt un mijlocitor.*
- *Să trecem de la mine şi de la voi, la noi.*
- *Eu scris-am fără plată, fără a sărăci.*
- *Muri în mine-o parte şi alta renăscu.*
- *Cuvinte sigilate au evadat din scris.*
- *Să te traduci în lucruri, cu glasuri de cuvânt.*
- *Te-ntreb cu vagi răspunsuri trăite între noi.*

- *De gând mi-am lipit fruntea cutată de idei.*
- *Din mine storc lumina, ca să v-o dăruiesc.*
- *Mă înfioară gândul la dreptul de-a muri.*
- *Suflet cârpit cu gânduri mai port în trupul meu.*
- *Cad gândurile toamnei prin frunze ruginii.*
- *Culege fructul vieții când copt a fost destul.*
- *Bădia Soare-alungă stelele de pe cer.*
- *Se scutură din păsări, triluri, în primăveri.*
- *Nerupte umbre-n spate, suport fără să vreau.*

- *Fără de fir îmi toarce, motanul, la ureche.*
- *De voi eu vreau acuma să mă îmbogățesc.*
- *Mi-e frică de o frică ce nu m-a-nfricoşat.*
- *Netrupul meu n-o are pe ceea ce se are.*
- *M-am înturnat în trup cu palid suflet nou.*
- *Vagi gânduri negative ucid încet, încet.*
- *Dincolo de acolo, nimic nu se află.*
- *Vise de vis îmi zboară, iar, în albastru-mi somn.*
- *Pletele reci a ploii, iar încâlcite cad.*

➢ *Alunece-ți pe buze doar şoapte de amor.*

- *Tu eşti prea tu ca altul să poată fi ce eşti.*
- *Aşează-ți poezia în veşnice statui.*
- *Am sentimente multe ce-n mine au murit.*
- *Numele meu mă strigă în prea străine limbi.*
- *Ajunşi la neajungeri, au dat de neajuns.*
- *Pierdu-i un gând şi-l caut de o viață.*
- *Eu locuiesc în mine şi locu-mi pare strâmt.*

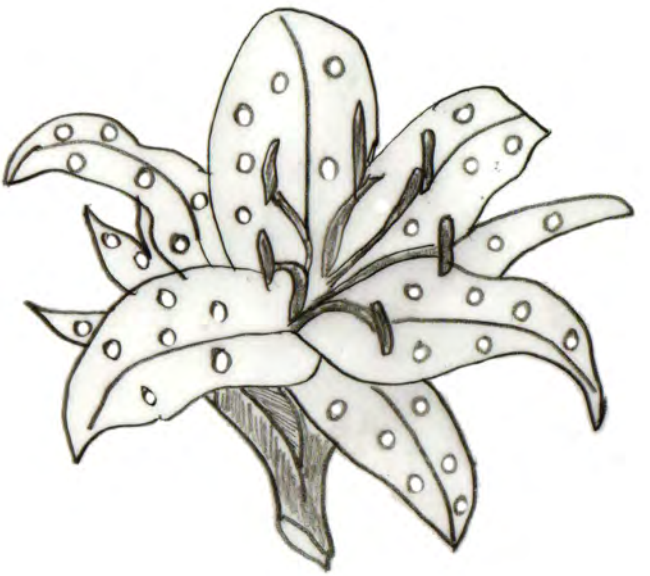

- *Plânge-n grădină roua, prin florile de crin.*
- *Litere de-ntuneric sunt scrise pe-un mormânt.*
- *Golit de mine-auzul, începe-a mă durea.*
- *Greu timpul mă apasă cu grijile-n nevoi.*
- *Curgeau din cărți poeme ce-n versuri mă scăldau.*
- *Eu mă exist, mă merit, dar nu mă prețuiesc.*
- *La câțiva ani lumină, alerg în urma mea.*
- *Am unde m-aştepta, dar n-am unde mă duce.*

- *O naştere uşoară de cuvinte s-a fost în dată când nu s-a fost.*
- *Mi-e foame iar de tine dar n-am să te mănânc.*
- *Învibrându-se în aer, o muscă virula.*
- *Dincolo de aici e un profund dincoace.*
- *În guri de foc ei îşi crescură glasul.*
- *Ştiu să găsesc dreptate şi-n micul adevăr.*

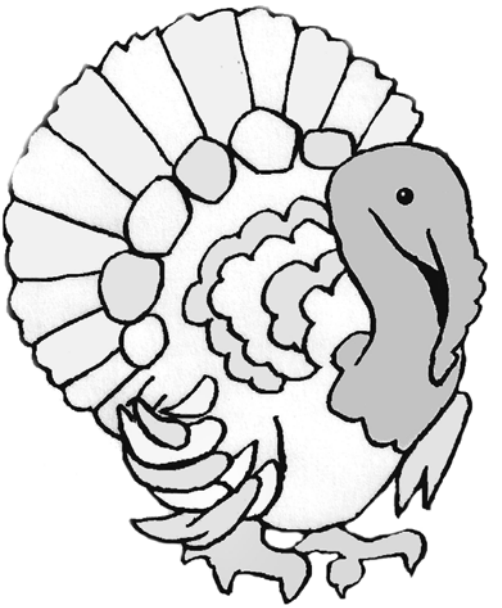

- *Se-mpăuna curcanul, dar nu se cocoşea.*
- *Slabe ninsori de vis, omătuiau fugar.*
- *Culoare de pământ are țărâna-n mâini.*
- *Cade în cer o stea, urcată din pământ.*
- *Zbura poetul printre oameni, cu-o aripă de vers.*
- *Întredeschide-mi uşa larg închisă.*
- *Să dormi cu mine în acelaşi vis.*

- *Pleoapele-şi trag zăvoare de irişi.*
- *Câmpii de suflet parcă-nghite seara.*
- *Flămându-le de sine, intră-n post!*
- *Din trupul Țării, viață sorb, cu dor.*
- *Prin razele de mâine, curgea acum, atunci.*
- *Femeia cea cu buzele de eu, cu vorbe dulci îmi des hrănea auzul.*

- *Anafore şi nectaruri, curg solid în trup de zei.*
- *Sângele se cânta în leagăne de inimi.*
- *Tăciuni lăsați la vatră, se vreau încorporați.*
- *Soarele are-antene de raze care mor.*
- *Creanga răsare muguri încopăciți de timp.*
- *Singurătatea tristă necântă a pustiu.*
- *Simt foamea cea de carte foşnind apetisant.*

- *Cuvinte mutilate plâng şi cerşesc noroc.*
- *Savanta lui neştire l-a dezumanizat.*
- *Întru nezbor m-ajută lumea să persist.*
- *Snop de cuvinte treier şi-aleg bobul curat.*
- *Dinamitate inimi cu doruri se hrănesc.*
- *Sunetul lasă urme pe văzul meu tactil.*
- *Vântul ascute brice pe valuri de neant.*
- *Cu ploi de flori, salcâmul ne-mbată în miros.*
- *Văd stele-ngenunchiate, la geam, printr-o perdea.*
- *Vorbele împietrite durează mari tăceri.*

- *Un fără țepi dorit-am să rup un trandafir.*
- *Statuile ecvestre rânjesc prin dinți de cal.*
- *În curte-mi sună-un câine, de oaspeți prevestind.*
- *În ronțăit de şoareci timpul s-a fărâmat.*
- *Deşi e fără laturi, cercul e poligon.*
- *Format sunt din cuvinte şi nu mă deformez.*
- *M-am vindecat de tine dar nu te pot uita.*
- *Un gând bătrân mă poartă în vechi copilării.*

- *Când începe sfârşitul e un nou început.*
- *Stele, sub gratia nopții, îmi spală poeme de vis.*
- *Eu sunt aşa de singur că nici cu mine nu-s.*
- *Plâng cu nelacrimi sterpe de neurlet rănit.*
- *L-au obligat să fie perfectul voluntar.*
- *Un timp vechi mă aşteaptă aici, ca să mă nasc.*
- *Vrea să mă doară dorul cu un nedor durut.*
- *Aproapele ştiinței departe-i de trecut.*

- *Pescar, în valul vieții, cuvinte eu am prins.*
- *Mutară Țara-n Lume, cei dezrădăcinați.*
- *Aş vrea mereu acolo să fie-un mult aici.*
- *Emulul care vine, m-ajunge mult mai mult.*
- *Învins nu-s de cuvinte, deşi cu ele lupt.*
- *Descătuşez cuvinte în cuiburi de poem.*
- *Pe-o dâră de lumină, cuvintele-nfloreau.*

- *Aflat-am de la lucruri limbajul lor tăcut.*
- *Un gând am pus de pază la singurul meu eu.*
- *În ocna unui simț opreşte-ți sinele.*
- *Timpu-şi deschide-o clipă în care eu pătrund.*
- *Atomi descreieraţi mişună-n molecule.*
- *Mă doare riscu-n rana de anii mei produsă.*
- *Eu îți respir ființa prin visele de flori.*
- *Anii tăi mici mă strâng şi visele mă dor.*
- *Clopotul alb al iernii iar sună prin nămeți.*

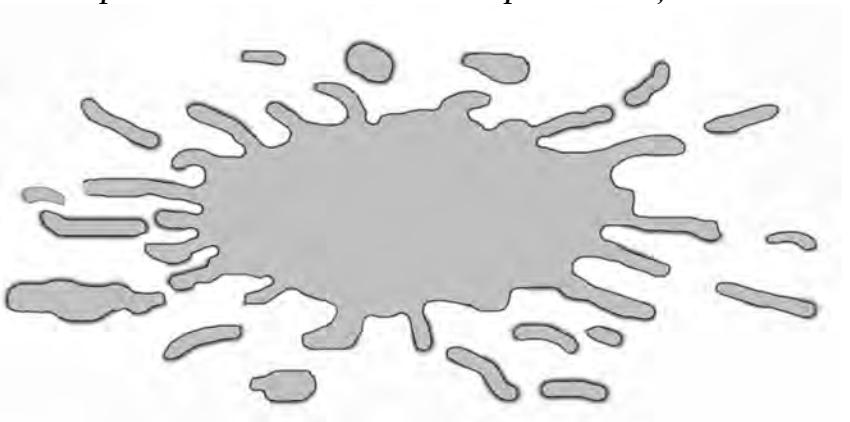

- *În jungle de poeme, idei de mărăcini.*
- *Cu zgomote neroade, liniştea lapidăm.*
- *Mă doare iar pământul din Țara ce-am lăsat.*
- *Timpul născut-a timpuri, aiurea în tramvai.*
- *Haine flori topite apar în vis de ceară.*
- *Caschetele de sânge, plângeau soldați uciși.*
- *Soarele, mare zeu, mai scaldă-n raze Lumea.*
- *Trăim istorii noi, în fracțiuni de clipă.*
- *Tu naşti furtuni de doruri prin pletele de vânt.*
- *Cu crengi de primăvară eu iernile-mi alung.*

➢ *Capricii feminine stau rău postate-n vremi.*

- *Din răni, pământu-şi vărsa reci lacrimi de izvor.*
- *Carul cel greu şi mare, agale căra timp.*
- *Prindeam posturi străine, cu sufletu-mi pribeag.*
- *O ceață de iluzii m-a dezorientat.*
- *Doar trist fiind eu pot să intru în visare.*
- *La ceas târziu, mă doare naşterea mea de prunc.*
- *Cadavrele-şi sculptau liniştea lor, în piatră.*
- *Ora reglează clipa, pentru a o mări.*
- *Inima-i colivie plină cu dor închis.*

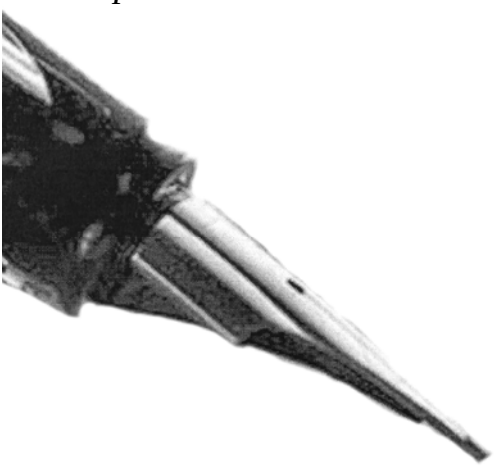

- *Iar ogorât-am pagini cu brazde de stilou.*
- *S-au dizolvat şi munții în ceața de uitări.*
- *Maluri de lut bătrân, îmbrățişează apa.*
- *Prăpăstii răsturnate par munții cei masivi.*
- *Oglinzi reci de imagini au lumile ce mor.*
- *Făcut-am cunoştință cu un străin din mine.*
- *Îngeri încornorați, ades scotea din gură.*
- *Apa Sâmbetei, luni, în marți s-a revărsat.*
- *Dacă nu ar fi viața, moartea n-ar exista.*

- *În pene obosite pasărea s-a culcat.*
- *Îmi doarme casa mamei în inimă de dor.*
- *Poeții toți visează poeți ca să ajungă.*
- *Mi-e călimara plină cu litere de scris.*
- *O stea cu suflet mare rog a mă răsări.*
- *Prind vise de aiurea, antenele-mi de gând.*
- *Câmpiile țes lanuri adânc prezente-n timp.*
- *Am răsărit, se pare, unde nu trebuia.*
- *Îmi cânta din parfumuri florile de pe ram.*
- *Sfârşit de fenomene începe-n poezii.*

- *Scurmând printre litere, îmi caut cuvintele ce nu-mi mai aparțin.*
- *Cu ochi albaştri zarea priveşte spre apus.*
- *Îți zboară pescăruşii prin vântul tău de păr.*
- *E rece depărtarea de țară şi popor.*
- *Se sparg casante ore, în anii care mor.*
- *Am botezat o oră cu un statornic timp.*
- *Beția viții soarbe fruntea căzută-n vis.*
- *A leşinat în frunze poemul meu de vers.*

- *Nespusele cuvinte afară au ieşit.*
- *Iubirea de țărână în sânge-mi curge des.*
- *Pe unde se tac greieri, stele nu se răsar.*
- *Pletele de cuvinte îți flutură în vânt.*
- *Mă-mbăt cu timp ce vine spre repede-a pleca.*
- *Îmi mor ades pe buze cuvintele de tuş.*
- *Să plec într-o o altă Eternitate vreau.*
- *Când nu-i mureau duşmanii, prietenii o făceau.*
- *Din muzica tăcerii eu sufletu-mi hrănesc.*
- *Trăiesc într-o secundă plină de infinit.*

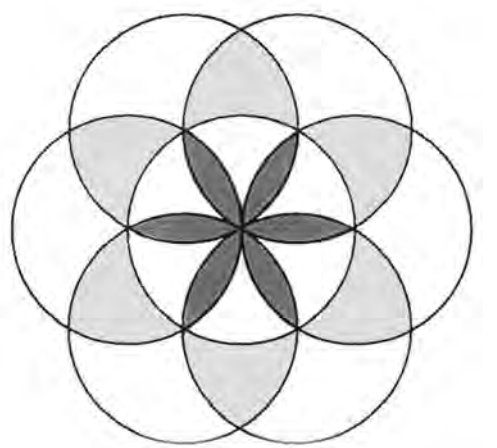

- *Infarcturi de petale în toamnă s-au produs.*
- *Când eşti destul de singur nu eşti destul de mort.*
- *Ziarele au găuri de ştiri înmormântate.*
- *Călătoresc spre moarte şi nu mă-ntorc din drum.*
- *O frază de emoții stă încrustată-n glas.*
- *Cu ghiocei la tâmple, vremea m-acoperi*
- *Născut din imprudențe, plecat-am spre sfârşit.*
- *Ce n-am spus niciodată, doar ție ți-am şoptit.*

- *Din treaptă-n treaptă, ora, sărea spre infinit.*
- *Să bem cafea de linişti din căni de neclintit.*
- *Nemulțumiri de lucruri, cuvinte noi năşteau.*
- *Sparge lumini oglinda de dragosti devastată.*
- *Culcat în iarba vieții, mă paşte glasul tău.*
- *S-a dizolvat în linişti un timp de gălăgii.*
- *Eu sinele-mi întind pe-un plai rostit de stele.*
- *Dați drumul luminii din lanțuri, să zboare spre nevăzut.*
- *Închis-am nopți în beciul cu raze zăvorât.*

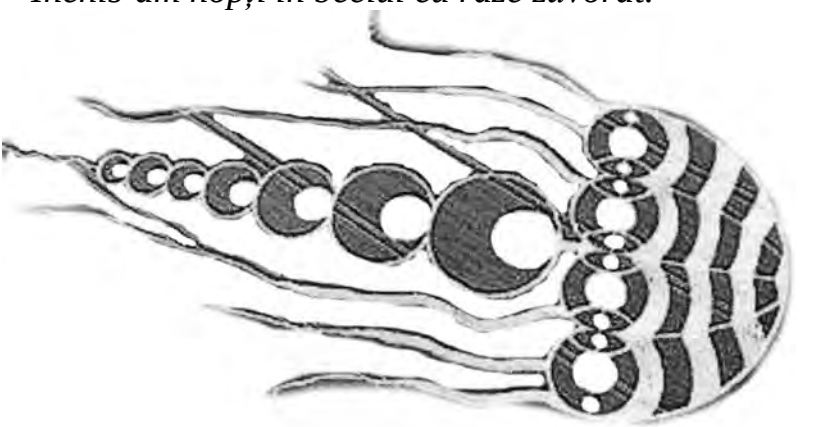

- *Meduze de piftii născut-a marea-n valuri.*
- *Stelele ruginite se scaldă în lumină.*
- *Deschideți timpul tânăr, să vină peste noi.*
- *Amurguri, prin vitralii, se sting prin răstignit.*
- *Învățați-vă moartea să retrăiască-n voi.*
- *Cuvinte ilicite loveau în plagiat.*
- *În hore exilate m-am prins, fără să joc.*
- *Când eu sunt tu, iubito, te rog rămâi la fel.*
- *Vreau să mă dorm, să ning, să ploi şi să mă zbor.*

- *Vreau să mă zbor în păsări şi să mă tac în peşti.*
- *Pe harta mea de suflet eşti un punct cardinal.*
- *Stilou cu sânge-albastru luat-am, ca să-l scriu.*
- *Peregrinez prin mine, în spațiul amorțit.*
- *S-a dus până în moarte şi nu s-a mai întors.*
- *Din naştere se scoală şi pleacă spre nimic.*
- *Un viitor năvalnic, calea îmi ațina.*
- *Cuvântul plin de sânge, cu-o frază s-a pansat.*
- *Când am să scap de mine voi fi mai singurel.*

- *Sunt pregătit să-mi sune un telefon de somn.*
- *Gândul copil se moare în tânărul bătrân.*
- *Aliniați în spate, stau anii mei cărunți.*
- *Nonexistența-mi cere tribute pentru că exist.*
- *Prea mulți-mi eşti în mie şi prea puțin mi-e mult.*
- *Sunt plin de neajunsuri ce parcă nu-mi ajung.*
- *Îşi tremură mărirea-n nimicnicirea sa.*
- *Îmi uit prin cărțuri ochii cu care mi te vezi.*

- *M-am naufragiat în mări de sentimente.*
- *Versuri proptite-n cârje, rimau către o stea.*
- *Eu, prin căderi de mine, alerg în mă ridic.*
- *Țărani cosind lumina văd, de cu luminat.*
- *Eu nefiind fiind, dispar în naşteri noi.*
- *Într-un pustiu de paşi descopăr mersul tău.*
- *Ființele de strigăt, sădeau păduri de stele.*
- *Îngenunchez în fața ta lumină, să îmi ajung în fugă de-ntuneric.*

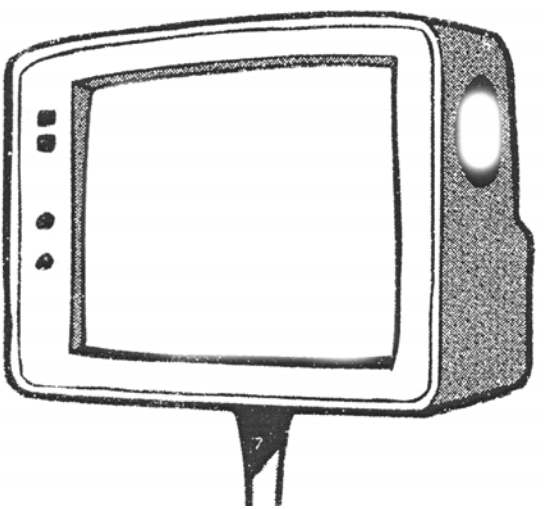

- *Văd vorbele cum cad din micile ecrane.*
- *Arunci cu rezid de cuvinte-nainte dar urma se trece-napoi peste noi.*
- *Mă dor străbunici-n cuvinte de-arhaic, pierite-n neantul de nou.*
- *Mă zbor prin fereastra de soare-apune-n cuvinte ce nu mai renasc.*
- *Izvoare se curg în sfârşit de-ntuneric.*

- *Stingerea-mi sună-n urechi, mai aproape, prin anii ce repede trec.*
- *Înscris-a ideea-n cuvinte cu o moarte ce o va trăi.*
- *Doar mie îmi seamăn şi-mi pare că-n mine eu fost-am clonat.*
- *Un dac înflorit-a în mine şi simt cum rodind a sporit.*
- *Au fost nevăzuți cum există în inexistențe ce nasc.*
- *Să nu se ajungem în cercuri pătrate, cu raza în centre de con.*
- *Aleargă nepământul pe fost pământul meu.*

- *Cătuşe de eşecuri purtam la mâini, mereu.*
- *Apără-te de bine căci răul va veni.*
- *M-am spânzurat de-un gând, fiindu-mi rău de tine.*
- *În mine sunt cutremur inexistențial.*
- *La țărm de cer, se scaldă-n valuri marea.*
- *Se va-ntâmpla nimic, de nu te-ai naşte.*
- *Au îngropat lumina în felii veninoase.*
- *Firimituri de timp mai ciuguli neantul.*
- *Mă ustură luna de miere, prin iute ardeiul din ea.*

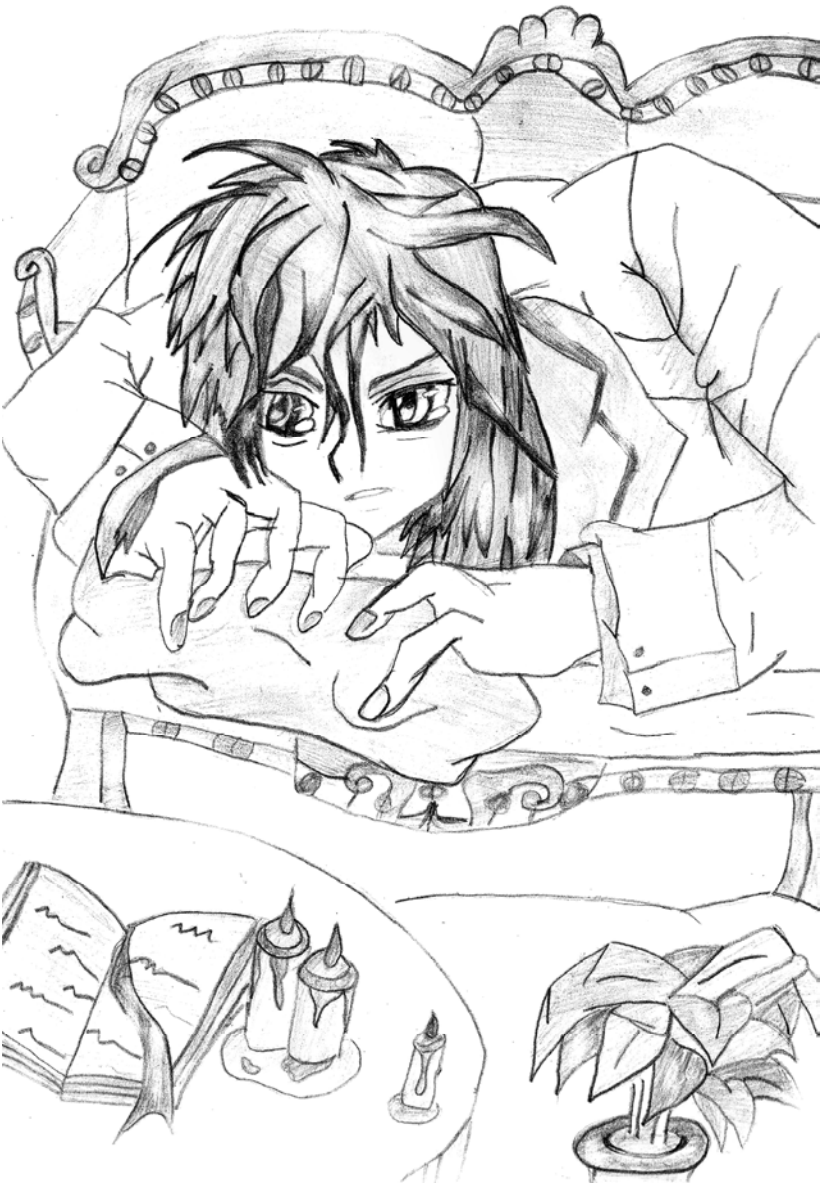

➢ *Caut, prin sentimente, iubiri de negăsit.*

- *Țipa în sunet toba, lovită-n ritm de dans.*
- *Sufletu-n scântei de suflet, ca focul să mi-l țin.*
- *Cu flori de stea-mbrăcată, prin mine văd cum treci.*
- *Învăț să-mi trăiesc timpul care mă va sfârşi.*
- *Tu într-o oră stearpă acuma locuieşti.*
- *Mor în duel cuvinte de pitici uriaşi.*
- *Mi-a putrezit tăcerea de dincolo de gând.*
- *Ce este-n şoimul bolții un neîmplinit zbor.*
- *M-am regăsit aiurea, în rătăciri aflate.*

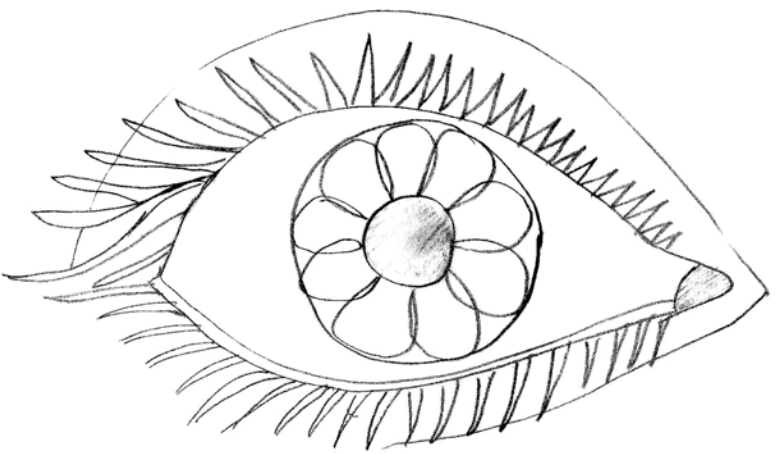

- *I-au înflorit în pleoape ochişorii.*
- *Mă doare nenăscutul din minele cel viu.*
- *Se răscula pământul în brazda de sub plug.*
- *Dureri mai speciale în nedureri se nasc.*
- *Făptura neînțeleasă dreptate dublă-avea.*
- *Reci poezii, mai multe, am cumpărat cu-n dor.*
- *Împăsărite crânguri am consemnat în cânt.*
- *Ea, foarte lângă mine, mi-e mult mai dragă-n dor.*
- *Dincolo de dincoace-i aproape-n depărtări.*

- *Ea nici culoare are, ei nici răspunsuri au.*
- *Ne dă-ne pomu-n floare şi florile din pom.*
- *Tot mai s-au dus spre mine bătrânele pruncii.*
- *Nu vă mai va să fie ce fost-a şi mai va.*
- *Voi pune-n mii de versuri neversul meu versat.*

- *S-a înălţat la Cer, căzutul în abis.*
- *Unde v-aţi ascunsu-v-aţi de nu mă văzutu-m-aţi?*
- *Mormânt fi-mi-va uitarea ce nu-mi fi-va viitor.*
- *Rar, Rareş cel de Ştefan fiu nu fu cin'eu nu pot să fiu.*

- *În rostul fără Țară fost, iarăşi mult mai de am cât fost.*
- *Trec gânduri în negând urlând tăcerile de nestrigând.*
- *Trăsneşti cu gloanțe oarbe din ochii tăi cu cer senin.*
- *Vidul dintre cuvinte mă umple de somn.*

- *Mare cel Ştefan fu vodă, duşmănindu-i pe duşmani.*
- *Din guri păgâne cade eul meu.*
- *Trec zile fără chip, prin verdele sonor.*
- *Muri frumos, trecând prin uşi de aer.*
- *Prindeau muzica udă antenele de vânt.*
- *Mă devorează eul, prin sinele din voi.*

- *Rătăcitor prin cer, nasc pe pământ.*
- *De clopot spânzurate, plâng sunete-n eter.*
- *Cu frunți de foc, în noapte, aprinse lumânări.*
- *Liniști muriră-n jurul acestor cruci de lemn.*
- *Să bem lumini divine, cu sfinți să ne-mbătăm.*
- *Zăpezi decolorate ningeau pe tricolor.*

- *Bătrân cel Mircea nu mai vine în deal de vale, la Rovine.*
- *Creşte-un gând de poeme în soarele târziu.*
- *Nu promit să pot ce nu pot să promit.*
- *Viața fără umor e umor fără viață.*
- *Promit c-am să promit că n-am să mai promit.*
- *De m-am născut e sigur că trebuie să mor.*

- *Mai frică mi-e de mine, decât de adversar.*
- *Uităm să fim dorind s-avem.*
- *Toamna, cuprinsă de febra răcelii, moare muşcată de ger.*
- *În mare văd nevăzătoare mărunte lucruri mari.*
- *Năvalnic, remuşcarea muşcă din sinea sa.*
- *Un vânt mătură strada de toamna înfrunzată.*

- *Acum dând naşteri noi nu mai viteazului cel domn Mihai.*
- *Cu flori de măr şi piersic, o zi m-a atacat.*
- *Privat de libertăți, stăpânul meu e rob.*
- *Sunt invadat de pace, prin râuri de lumini.*
- *O undă de-ntristare se scaldă-n dorul meu.*
- *Cascade de-ntuneric, prin doruri multe curg.*

- *De culturale pofte mi-e pofta să poftesc.*
- *Îmbrăcă-te în alb, natură, şi-mi dă pace.*
- *Între viață şi moarte, fac pod din anii mei.*
- *Musca sparge aer cu zumzet de aripi.*
- *Pe-a timpului cărare dorul meu s-a fost dus.*
- *Mă dor armuri rănite de armele de timp.*
- *Îngenunchiat-au inimile toate, întru slăvirea verbului pios.*

- *Cu bici de foc, Ilie cel Sfânt, plesneşte-a ploi de vânt.*
- *M-am bucurat de ploaia ce-n soare s-a mutat.*
- *Uitarea-n cimitire, omoară cruci de foşti.*
- *Nasc energii cumplite norii ce paşnici par.*
- *Loveşte-te iubito, cu-n gând, de dorul meu.*

- *Strugurizăm podgorii, cu-n dor de must acrit.*
- *Omătuit-a vremea, tâmpla ta de moş.*
- *Nimeni nu moşteneşte o faimă-a altuia.*
- *Te simt cum, câteodată, tu calci pe umbra mea.*
- *Săgeata nemuririi străpuns-a corpul său.*
- *Copacul vieţii noastre-i în floare de idei.*
- *Se bâlbâia-n meandre un râu lipsit de-arini.*

- *Înţepata-n ţepeni ţepe mulţi ţepari, cel Vodă Ţepeş.*
- *Crescut-au flori în groapa arată de-un obuz.*
- *Aş vrea să fiu zefirul ce-ţi joacă-n părul blond.*
- *Înscrisuri de-ntuneric, azi la lumină ies.*
- *Se cam purta porceşte, deşi el vier era.*
- *Eu sfânt cu ochi de diavol devin, la văzul tău.*

➢ *Matrodu-n largul mării, se simte-n largul său.*

- *Din contră, eu mereu tot pentru am votat.*
- *Am publicat romanul pe care nu l-am scris.*
- *Clasa fără elevi, era prima pe şcoală.*
- *Inima-n dinți luat-am şi tras-am la măsea.*
- *Primit-a mură-n gură doar fructe din import.*
- *Căzu la pat nevasta, bolnavă de bărbat.*
- *Am stat după un scaun, o-ntreagă după masă.*

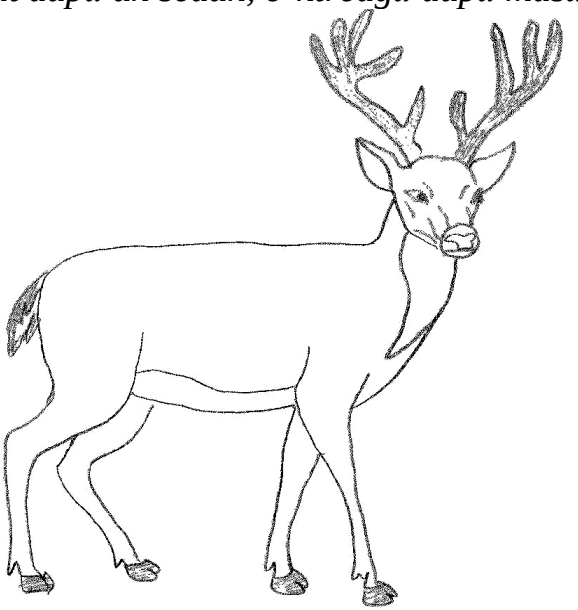

- *Rumegă cerbii linişti, cu coarnele în cer.*
- *Ardei umpluți cu aer, ni s-au servit din plin.*
- *Eu, robul, din sclavie stăpânul mi-am salvat.*
- *Apăru pe culme Luna, ca o bilă-n vârf de băț.*
- *Mama pater este alma mater.*
- *Îşi face multe griji, pe care ni le-mparte.*
- *Are mare grijă să îşi ia de-o grijă.*
- *El îşi pierduse viața şi tu i-o căutai.*

- *A început sfârşitul cel fără de sfârşit.*
- *Mai întâi prea mult stăteau şi apoi se odihneau.*
- *Durerea de ficat, inima îi sfâşie.*
- *Celibataru-şi prinse soția cu-n bigam.*
- *Elevul, joi spre vineri, lua un trei spre patru.*
- *Când ți-e lumea mai dragă, începe-ați fi urât.*
- *Deşi eşti surd, vezi bine că deja ai orbit.*
- *Ai vină capitală că eşti nevinovat.*
- *Nu are importanță cât eşti de important.*

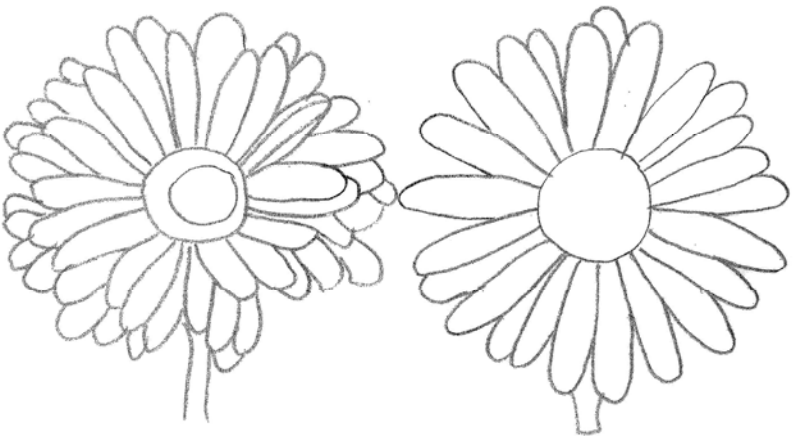

- *Dalii şi margarete pozau în minijupe.*
- *Ieri, trebuia o sută de ani să împlinesc.*
- *De când nu-i mai dai drumul, pe drumuri a rămas.*
- *Uşor, uşor, scăpat-a şi el de boala sa.*
- *Şi-a curățat ieri lampa, pân-a făcut-o bec.*
- *Ăsta mai mult e rece şi mai puțin e şpriț.*
- *Maşina lui cea mare, acum i-a rămas mică.*
- *Examenul luat-a, căzutul…pe subiect.*
- *O nouă vechitură s-a inaugurat.*

- *Rupse-n bucăți bucata, pentru a o-mbuca.*
- *Are vederi de dreapta, cel chior de ochiul stâng.*
- *Ardeam de nerăbdare ca focul să îl sting.*
- *La doctor i se plânge că râde mult prea mult.*
- *Când doarme iepureşte, vulpea visează lupi.*

- *Plâng paiațele luminii, printr-o rouă-n zori de zi.*
- *E om fără pereche, acest bigam ascet.*
- *În vaduri repezi, ape curg domol.*
- *Nici n-am băgat de seamă când seama şi-a făcut.*
- *Trecea cireada rusticană, peste campestrele coclauri.*
- *Nourii, ca nişte bouri, împung cerul nesenin.*

- *Târziurile s-au născut mult prea devreme-n viața mea.*
- *Voievozi topiți în cronici, curg în Țara mea de grâu.*
- *Doamne şi domnițe blonde, plâng în lan de roadă grea.*
- *Din spirala vieții moarte, s-a născut, căzând, o stea.*
- *Apa vie, neînceputǎ, însetat, visam a bea.*
- *Vinuri negre curg în noapte, din pocale tuciurii.*
- *Mănăstirea ctitorită-i de lumină-n bob de zi.*

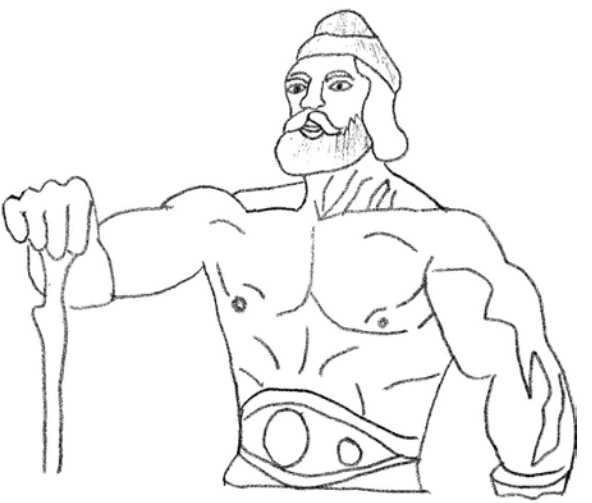

- *Un dac înflorit-a în mine şi simt cum rodind a sporit.*
- *Regimente-ntregi de lanuri, înspicate-n pâini, se coc.*
- *Mor, zidite-n trup de veghe, clipele născute-n timp.*
- *Vând coclauri de-ntuneric pe un ort de-atom solar.*
- *Bântuite de fantasme, nopți de stele-n ceruri mor.*
- *Din nesomn, când se trezirǎ, visele au adormit.*

- *Pionierii de speranțe, de surziri orbiți au fost.*
- *Curg armatele de îngeri în cohort de-mpliniri.*
- *Dau iama iar, prin osuare, şacalii de politică.*
- *Latră a democrație un câine de mass-media.*
- *Toamna, păstramita-n crame, curge din pocale-n vin.*
- *Glas subțire-n fir de aur, toarce Luna, printr-o stea.*
- *Doamne, prelungeşte-i viața celui nenăscut din dor.*
- *Ajuns acasă-ntr-un târziu, plecat-am pe cărări străine.*

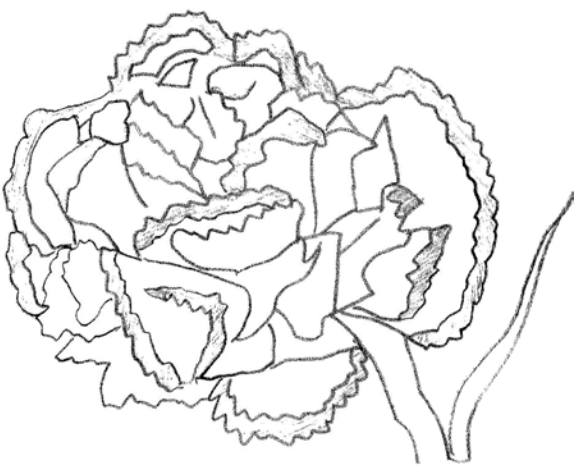

- *Garoafele-s gravide de miros colorat.*
- *Şaizeci şi şase şi cu şase, fac şase sute şaizeci şi şase.*
- *L-a sărutat cu foc, femeia, pe înfocatul pompier.*
- *Serbăm serbările serbate de şerbii sârbi, şerbet servind.*
- *Lupavnicele oi oite-s de paznici lupi, la stâne puşi.*
- *Linia moartă este, după un unghi obtuz.*

- *La drept vorbind, ca un făcut, prea strâmb e nefăcutul.*
- *Nici timpul nu mai are prea mult timp de pierdut.*
- *Avea de fier voința…acel complex robot.*
- *Văzu lumina zilei în noaptea dintre ani.*
- *Mă ştie din vedere, orbul cel surd de-un ochi.*
- *Împărtăşesc cu popa aceleaşi sentimente, eu, când mă spovedesc.*
- *El rezolva probleme, fără nici o problemă.*

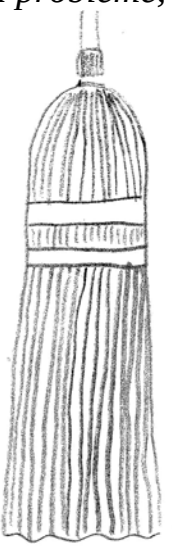

- *Cu mătura măririi sunt curățați cei mici.*
- *Unul hrănea o vacă şi altul o mulgea.*
- *Plânge-n dureri de gloanțe cerbul cel alicit.*
- *Trântorii cică nu-şi mai văd capul de treabă.*
- *Orice răni vindecă timpul, după care ne omoară.*
- *Ucid cu sânge rece, reptilele din noi.*

- *Doar cei aduşi de spate erau duşi la azil.*
- *Dornic de cunoştinţe, studia în prostie.*
- *Lupte greco-romane, geto-dacii făceau.*
- *Situaţia, pe scenă, e de multe ori obscenă.*
- *Muzica merge strună, pe coarde de viori.*
- *Eu cer un cer de stele, el cere-o stea din cer.*
- *Deşi e goală, mingea nu vrea să intre-n gol.*
- *Ucis prin lapidare fu, c-a delapidat.*

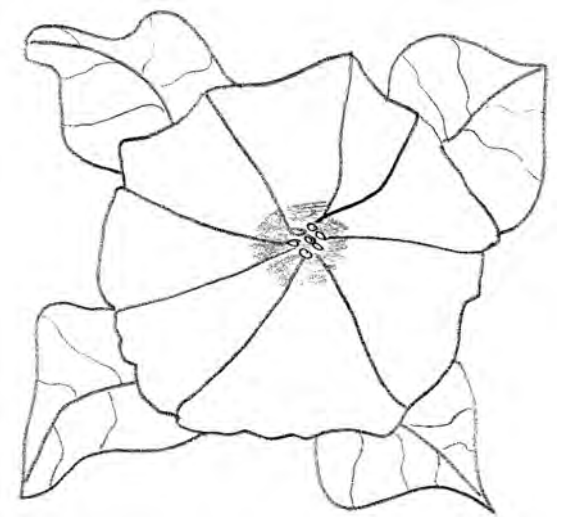

- *Şi volbura primit-a o diplomă de floare.*
- *Cam pe sub fusta mesei, scaunul meu umbla.*
- *N-am nici o siguranţă că-n siguranţă sunt.*
- *Deşi sunt viu, cam fost-am tras pe linia moartă.*
- *Cel mic nu suferea, deloc, de rău de mare.*
- *Din mici confuzii, grave, o fată m-a iubit.*
- *Rindeaua face faţă la muncile de lemn.*
- *Prim secretatul trece la prima, secretară.*

- *El ştie cine va ajunge cineva.*
- *Astăzi, fiind la mare, eu am mâncat trei mici.*
- *Eu m-am oprit la timp dar timpul nu se-opri la mine.*
- *Finul observator, trece neobservat.*
- *Voi ştiți că ştiu că ştiți, de-aceea nu citiți.*
- *Drumul lui drept cotit-a spre-o sută de răscruci.*
- *Avea casa şi masa, doar scaunu-i lipsea.*
- *Nu pierde din vedere că totul se va pierde.*

- *Am fruntea tatuată cu cute de idei.*
- *Şi-a pus sufletu-n lucrare şi acuma nu-l mai are.*
- *Nu plânge cerul care de nouri pare mut.*
- *Un bici de foc plesneşte cerul de nouri plin.*
- *Cocoşii dimineții cucurigau de zor.*
- *Trăiesc momente triste, prin florile ce mor.*
- *Pe cel insuportabil mi-e greu să-l mai suport.*
- *În vuiet de motoare şoseaua se năştea.*

- *Cărări de cerbi, pădurea, în umbră ascundea.*
- *În veşnicia morţii, voi dăinui mereu.*
- *Sub cruci, în cimitire, doarme al nost' trecut.*
- *Las pasărea, prin ouă, să zboare-n viitor.*
- *O frunză de jugastru, prin brumă s-a jertfit.*
- *Prin colbul de vârteje zbura-va ce am fost.*
- *Trei picături de ploaie, geamul mi-au sărutat.*

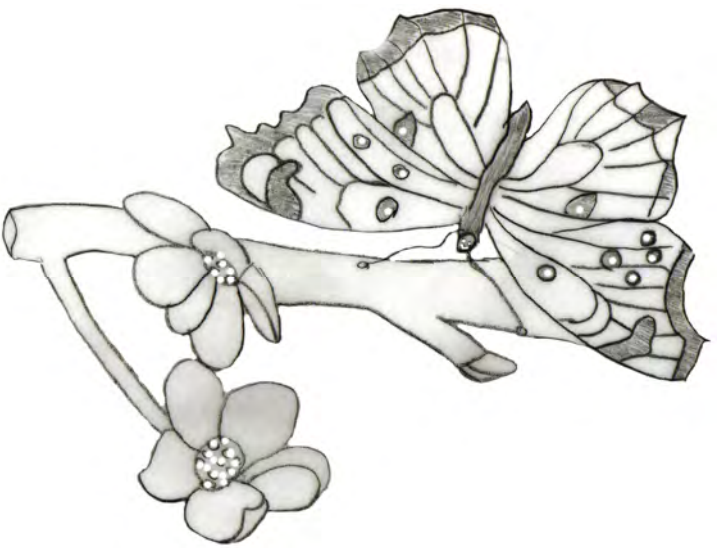

- *Au înflorit caişii în fluturi efemeri.*
- *În lumea lui de nimeni, el este împărat.*
- *Un popă bate toaca de lemn uscat, a moarte.*
- *Coase călăi, prin iarbă, iar victim-au făcut.*
- *Iarba-şi lungeşte viaţa, cu-o iarnă, doar prin fân.*
- *O prepeliţă moare, rănită, lângă pui.*
- *Prostul îşi face treaba din fişa sa de post.*

- *Portar are doar Raiul, în Iad intri când vrei.*
- *M-ajută megabiții să umblu prin eter.*
- *Din balamale reci îmi scârțâie norocul.*
- *Din modestie nimenea nu moare, dar se molipseşte de nobil respect.*

- *Flori îmbrăcate-n galben, rupte din soare par.*
- *Scăldat în lungi aplauze de aur, azi campionul nostru păşeşte triumfal.*
- *Doamne-ți cer întâia dată, să mă naşti a doua oară.*
- *În vers puțin noi pus-am cât mai multe idei.*
- *Acum cortina cade pe pofta de-a crea.*

De aceeaşi autori:

„*Prin albe şi clasice epii târzii*”, Oradea, 2000.

„*Vreme de şagă*”, Oradea, 2000.

„*Parada marilor enigme*”, Rm. Vâlcea, 2003.

„*Creionări făcute cu pixul*”, Rm. Vâlcea, 2004.

„*Perorări paradoxiste*”, Rm. Vâlcea, 2007.

„*Amprente paradoxiste*”, Rm. Vâlcea, 2009.

„*Congruenţe paradoxiste*”, Vulcan, 2011.

Florentin Smarandache

Gheorghe Niculescu

Am prelucrat, în laboratorul nostru mental, sute de sintagme şi cuvinte, dându-le aspect de micropoeme, şi fiindcă acestea trebuiau să poarte un nume, am născocit cuvântul GRAFOSTIHURI (căutând termenul în Google, astăzi 14 octombrie 2011, acesta nu exista).

„Grafie" vine din franţuzescul GRAPHIE şi înseamnă desen, formă, iar „stih" din slavonul STIHŬ, care înseamnă vers, verset din psalmi. Fiecare pagină conține în mijloc o imagine înconjurată de metafore.